



DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ECONOMIA** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 350-1992

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2017

Núm. 27

Presidència
del Molt Honorable Sr. Baltasar Picornell i Lladó

Sessió celebrada dia 4 de maig de 2017

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENÇA RGE núm. 4195/17, urgent, del conseller de Territori, Energia i Mobilitat, sol·licitada pel Grup Parlamentari Mixt i acordada a la Comissió d'Economia del dia 30 de març del 2017, per tal d'informar sobre les negociacions que ha tengut els darrers mesos amb el Ministeri de Foment per fer possible la tarifa plana en els vols interinsulars... 388

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, sí que demanaria si es produeix cap substitució.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Sí, president, Damià Borràs substitueix Enric Casanova.

EL SR. REUS I DARDER:

Antoni Reus substitueix Joana Aina Campomar.

Compareixença RGE núm. 4195/17, urgent, del conseller de Territori, Energia i Mobilitat, sol·licitada pel Grup Parlamentari Mixt i acordada a la Comissió d'Economia del dia 30 de març del 2017, per tal d'informar sobre les negociacions que ha tengut els darrers mesos amb el Ministeri de Foment per fer possible la tarifa plana en els vols interinsulars.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs, passam a l'únic punt de l'ordre del dia que és la compareixença urgent RGE núm. 4195/17, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, del conseller de Territori, Energia i Mobilitat, per tal d'explicar les negociacions amb el Ministeri de Foment respecte de la tarifa plana de vols interinsulars.

Assisteixen el conseller de Territori, Energia i Mobilitat, el Sr. Marc Pons i Pons, acompanyat de Xavier Ramis i Otazua, director general de Ports i Aeroports; d'Eduard Robsy i Petrus, assessor tècnic de la conselleria; d'Antònia Artigues i Monteros, assessora de Parlament i Comunicació, i de Francisca Díaz i Carrillo, cap de premsa.

Té la paraula el Sr. Conseller. Moltes gràcies.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, molt bon dia. Comparesc, a petició seva, amb la finalitat de retre comptes i poder explicar totes aquelles gestions que, com a Govern de les Illes Balears, hem fet a favor d'assolir la tarifa plana. Una compareixença que crec que es produeix també a un moment important, la mateixa setmana que el Parlament de les Illes Balears ha aprovat, per unanimitat, aquest dimarts passat, una proposició que instava el Govern de l'Estat a modificar el règim especial per a Balears per incloure la tarifa plana màxima i universal de 30 euros. Esperem, idò, i tenguem la confiança, que aquesta vegada la unanimitat dels partits en el Parlament de les Illes Balears es mantindrà també i farà possible que es pugui debatre i també aprovar en el Parlament estatal.

Vull agrair l'interès i la petició de la compareixença perquè em dona peu, ens dona peu al Govern de les Illes Balears per explicar totes aquelles qüestions, totes aquelles tasques, tota aquella feina feta al llarg d'aquest any i mig en què hem treballat molt, i tindrè oportunitat de poder-los explicar, i crec que és bo que coneguim vostès de primera mà els esforços que

fem per aconseguir aquesta tarifa plana perquè sigui una realitat i perquè, d'aquesta manera, tots també puguem traslladar, fins i tot els que tenim partits d'àmbit estatal, aquestes... més arguments per convèncer, si cal, aquells que tenen responsabilitats en el Congrés de Diputats o responsabilitats a nivell estatal.

I és que el rebuig que, per part del Congrés de Diputats, es va produir aquest passat 7 de març a la proposta del Parlament de les Illes va ser, jo crec, un cop, si volen vostès, o un poal d'aigua freda en la mesura que suposava, en certa manera, l'obertura d'un interrogant i un dubte gros respecte de quin era realment el compromís i la realitat per part del Govern d'Espanya. El que va provocar que, de manera immediata, jo mateix, com a conseller, demanéssim explicacions al Ministeri de Foment, redobléssim els esforços, ens poguéssim reunir amb el Secretari d'Estat d'Infraestructures i d'allà es reafirmés el seu compromís en totes aquelles qüestions que ja ens havien manifestat i amb la idea, i així ens ho va traslladar, que el Govern d'Espanya volia seguir treballant per fer possible l'assoliment de la tarifa plana entre illes a les Illes Balears.

Permeti'm, si volen vostès, que pugui recalcar una idea que per a nosaltres és molt important i que era molt important al llarg d'aquesta legislatura amb la qual he treballat, és a dir, perquè hem tengut oportunitat, i jo mateix, de treballar-ho des de diferents àmbits i enteníem que era fonamental la implicació del Govern d'Espanya amb la consecució de la tarifa plana. Sense la implicació del Govern d'Espanya, independentment de qui governi, sense la implicació del Govern d'Espanya la tarifa plana malauradament no és possible i no ho és perquè qui l'acaba aprovant és el Congrés de Diputats, perquè aquests són els partits que donen suport evidentment al Govern, qui acaba fent-ho possible és el Govern d'Espanya i sense la seva implicació, llavors, açò no és una realitat.

Dic açò perquè una part dels esforços que hem desenvolupat com a Govern de les Illes Balears ha estat convèncer el Govern d'Espanya de la necessitat i de la importància que la tarifa plana té per a aquesta comunitat autònoma. Aquí tothom s'ha posicionat i jo, com a govern, he explicat moltes vegades al Govern d'Espanya que açò no és una petició del Govern de les Illes Balears, no és una petició del Partit Socialista, si volen vostès, del qual jo també en form part, com vostès saben, sinó que açò és un acord d'unanimitat d'aquest parlament i açò, evidentment, també té molta més força.

Però açò tampoc no ha estat suficient quan ho hem explicat moltes vegades, perquè no és d'ara, duem deu i dotze anys treballant i batallant per la tarifa plana i malauradament el Govern d'Espanya mai no s'hi havia acabat d'implicar. I ho feia sempre i sobretot amb un argument, que era dir que Brussel·les no permetia açò, Brussel·les no autoritzava la tarifa plana i, per tant, aquesta no era una opció que fos vàlida. Davant d'aquesta petició, un argument direm que de pes per part del Govern d'Espanya que bloquejava qualsevol plantejament de cara al futur.

Per tant, els primers esforços que vàrem fer va ser fer veure al Govern d'Espanya, fer entendre en aquell moment a la ministra Pastor, que sí, que Brussel·les sí veia amb bons ulls

l'existència de tarifes planes, sempre que s'acomplissin determinats requisits. I el que vam fer va ser posar exemples, precedents, en aquest cas ens vam centrar sobretot en les autoritzacions que varen atorgar de tarifa plana a l'illa de Sardenya, autoritzats per Brussel·les, on llavors es desmuntava aquest principal argument que el Govern d'Espanya fins a aquell moment i els alts funcionaris del Govern d'Espanya fins a aquell moment havien manifestat. Sí, sí que és possible que pugui haver-hi autorització de Brussel·les. Per tant, aquest no pot ser un impediment. Ens donin un altre argument per dir que no, però no ens posin d'excusa Brussel·les.

I açò va fer, així ho vam viure nosaltres, així ho vam viure nosaltres, a una reunió que no va ser fàcil amb la ministra Pastor en aquell moment, si volen, un canvi de posicionament. La ministra va dir: d'acord, d'acord, treballem i nosaltres ens comprometem a traslladar aquesta petició a Brussel·les. A partir d'aquí, per tant, idò, s'obre en aquell moment un nou escenari, som a dia 30 de maig de 2016 quan es produeix aquesta reunió amb la ministra Pastor. Per tant, es desmunta, si volen vostès, els arguments del Govern d'Espanya, hi ha una idea que Brussel·les no té perquè ser un impediment si es fan les coses ben fetes, i aquí obrim una nova, un nou camí o fem una nova passa, una nova passa que sabem que bàsicament se sustenta sobre dos elements fonamentals que serien: Direcció General de Mobilitat, DG MOVE, parl ara a nivell europeu, i la Direcció General de la Competència. Són aquestes dues àrees que haurem de convèncer i de fer entendre la importància de la tarifa plana perquè Brussel·les ho autoritzi. Quan ho hagi fet, després el Govern d'Espanya haurà de fer les passes que pertoqueu i haurà d'acabar aprovant una llei, efectivament. Aquesta, però, és una feina important.

Com vam estructurar nosaltres, com vam estructurar el Govern de les Illes Balears la feina que ens tocava a partir d'aquell moment? Ho vam fer en tres fronts: el primer, posar-nos a disposició del Govern d'Espanya per treballar de manera conjunta amb la idea de preparar tota la documentació necessària per tal d'acompanyar la sol·licitud davant de Brussel·les. Aquí vam dir, si nosaltres hem de fer estudis, si hem de... estam disposats a fer tot el que faci falta, no és la nostra competència, no ho hem de fer nosaltres, però també hem après que si ho deixam en mans les coses no caminen. Per tant, nosaltres ens vam posar a disposició, el Govern d'Espanya ens va dir que li semblava bé i ens vam posar a fer feina. Aquest és un front, i ara l'explicaré.

Un altre, per a nosaltres també molt important, era dir, home!, ara hauríem d'obrir i hauríem de fer algunes consultes amb Brussel·les, i el Govern de les Illes Balears, jo mateix, en persona, m'he desplaçat a Brussel·les, m'he reunit amb alts funcionaris de Brussel·les per temptejar i conèixer la seva opinió respecte d'aquesta qüestió. I, aquí faig també un parèntesi, en relació que el problema no és tant la Direcció General de Mobilitat com la Direcció General de Competència. I les reunions que hem mantingut, els contactes que hem pogut fer han estat amb alts funcionaris de la Direcció General de Competència on hem traslladat i hem explicat tota una realitat que ells no coneixien i que ens ha permès, i també els ho explicaré, saber en quina situació es troba.

I finalment..., per tant, treball conjunt amb el Govern d'Espanya, volem fer una audiència amb ells i volem fer un camí amb ells, perquè sense ells no serà possible i ho sabem. Segona passa, prospeccions a Brussel·les per veure ja de primera mà qui acabarà fent els informes com veu tot açò. I tercera passa o tercer front, per a nosaltres també important, la necessitat de l'intercanvi d'experiències, i si volen vostès d'aliances en moments determinats amb altres regions insulars de la Unió Europea, amb la idea de conèixer què fan els altres, amb la idea d'obtenir complicitats, si pot ser el cas, i aquí devora nosaltres també com a Govern de les Illes Balears hem anat treballant.

Què hem fet?, i vaig desgranant cadascun d'aquests tres fronts. L'elaboració de la documentació necessària per a la sol·licitud davant de la Unió Europea, aquest front comú amb el Govern d'Espanya. Ens posam a disposició, elaboram bona part de l'informe -bona part de l'informe-, és un estudi que vam trametre, i el tenc aquí, açò és l'Estudi sobre l'establiment d'una tarifa plana als vols interinsulars a Balears, és aquest estudi, que no hem fet públic perquè és un esborrany, perquè el té Madrid i perquè ha de servir per complementar altres feines que el Govern d'Espanya està fent, però que afecta els nostres... la documentació està tota entregada, està tota feta. És una feina que vam entregar al desembre de l'any passat, del 2016.

En aquest estudi, des de Madrid ens van fer alguns suggeriments i algunes qüestions que creien que valia la pena poder millorar i ens vam posar a disposició: farem tot allò que ens digueu, i hem anat complementant en algunes coses algunes qüestions. I de la darrera reunió que es va produir dia 6 d'abril d'aquest any, amb el secretari d'estat, el director general de Mobilitat, en certa manera..., perdó, el director general d'Aviació Civil del Govern d'Espanya, en certa manera deia: no, no, ara som nosaltres que hem d'acabar de fer les feines que pertoqueu. I es va comprometre el secretari d'estat, i ho va fer públic, que a mitjan mes de maig, nosaltres diem dia 15, esperam que sigui dia 15, a mitjan mes de maig estaran en condicions de poder trametre aquest estudi i fer la petició formal davant de Brussel·les de la petició de la tarifa plana.

Aquest és, per tant, el calendari amb el qual ens movem. Vull recordar, perquè crec que la responsabilitat és del Govern d'Espanya, no és nostra, nosaltres empenyem perquè ells es moguin, però evidentment són ells els que tenen la darrera paraula perquè seva és la competència per poder-ho fer.

Jo, en qualsevol cas, el que sí puc fer, si volen, és no resumir-los, però donar-los algunes xifres, algunes qüestions d'aquest estudi, un estudi que el que fa és analitzar dades del 2016 i, per tant, fa una diagnosi. Parlam que en aquests moments a les Illes Balears hi ha una oferta anual d'1.200.000 places d'avió, mig milió a Menorca, Mallorca-Menorca, 700.000 Mallorca-Eivissa; que hi ha una demanda de places de 700.000, aquest 1.200.000 es converteixen en 700.000 que viatgen, 1.200.000 places, 700.000 persones que viatgen. Açò es reparteix en 250.000, sempre en números rodons, eh?, 250.000 Menorca-Mallorca, 425.000 amb Eivissa. Representa una ocupació mitjana del 58%. I el 74% de la gent que es mou són passatgers amb certificat de resident i, per tant, residents a aquestes illes.

Aquest estudi fa, per tant, tota una diagnosi, fixa un objectiu, tarifa plana, universal, ens oblidam dels residents o no, universal màxima -màxima- de 30 euros, preu final -preu final- i fixa una justificació i construeix una justificació, una justificació quant a necessitats, la necessitat de corregir la doble i la triple insularitat, parlem de serveis bàsics concentrats, parlem d'illa major, de Mallorca, que suposen desplaçaments per motius diferents a l'oci dels ciutadans de les illes menors, serveis sanitaris i atenció mèdica, 34.000 passatgers que cada any es mouen només per aquest motiu; parlem d'educació, a la Universitat, on hi ha 38 carreres de grau, a la UIB a Mallorca, en tenim només 7 a la resta de les illes bàsicament a Menorca; de màsters a la UIB a Mallorca se'n donen 48, només n'hi ha 1 a l'illa de Menorca; doctorats, 67, no n'hi ha cap a cap de les delegacions de la Universitat; hi ha els certificats de professionalitat; hi ha l'Administració de Justícia i els moviments com a conseqüència dels desplaçaments de l'Administració de Justícia; les competicions esportives; tota l'administració pública i, per tant, anam argumentant motius de necessitat -de necessitat- per moure'ns.

No només per corregir aquesta doble o triple insularitat, també per fomentar les Illes Balears -i açò també està dins aquest estudi- com a una destinació turística única, si m'ho permeten, i així ho diem, que és allò de què si milloram les connexions llavors afavorim no que vegem quatre illes totalment independents, sinó quatre illes que poden estar connectades amb atractiu també turístic la seva mobilitat, i açò també ho tenim en compte; que ha d'afavorir una major desestacionalització econòmica, i fem incís en l'estacionalitat econòmica i en el fet que bones connexions poden afavorir precisament allargaments de temporada, per què no?

Fixam també, un altre dels arguments, aquesta millora de la cohesió del mercat laboral perquè si és al conjunt del nostre territori, si afavorim la mobilitat també afavorim la cohesió del mercat laboral, i també ho lligam, un dels arguments és la reducció de la despesa pública per part de l'administració en el moment que, evidentment, són molts els passatges que acabam tenint.

Açò són argumentaris, per tant, que són aquí, que estan traslladats a Madrid, que estan perfectament argumentats i que els farem públics en el moment que Madrid tanqui l'informe.

Hi ha després en aquest estudi també tot un argumentari d'idoneïtat, per què la tarifa plana i per què no el descompte de resident? I aquí ho argumentam bàsicament, i faig una argumentació molt simple, però perquè ho entenguin vostès, és que, a mesura, i ho hem anat veient, aquí hi havia un descompte de resident del 15%, va passar al 33% després el descompte de resident, finalment va passar al 50% el descompte de resident i hem anat veient que, a mesura que s'anava incrementant el descompte de resident el preu del passatge no es reduïa en la mateixa proporció, i que aquí devora el que passa és que una part d'aquest descompte de resident passa a engreixar el compte de resultats de les companyies aèries.

Si ho fem per tarifa plana, llavors açò ja no hi és, optimitzam els recursos públics, entenem que és més just i a la vegada no fem discriminacions, crec que açò també ho hauriem de fer, entre residents i no residents, sinó que optam per tot, i

açò també està perfectament argumentat. I treu després aquest estudi alguns resultats de la tarifa plana, açò són algunes projeccions de cara a futur sobre què suposaria l'existència de la tarifa plana.

Són unes estimacions molt conservadores, a la baixa, també ho he de dir aquí, hem volgut ser prudents a l'hora de fer, però la gent que hi ha anat treballant i per tant, que està treballant en açò parla que fer el canvi de la tarifa plana, perdó del descompte de residents a tarifa plana suposaria un increment de passatgers del voltant d'uns 200.000 -200.000-; aquests 200.000 es repartirien en 60.000 Mallorca-Menorca i 140.000 Mallorca-Eivissa.

Açò tindria un impacte directe, aquesta mesura tindria un impacte directe sobre l'economia que es valora en 16 milions d'euros i un efecte global, directes i indirectes, del voltant de 24 milions.

Açò són projeccions, són estimacions que evidentment et diuen: bé, açò es pot multiplicar per dos, és molt probable, però hem fet un plantejament més a la baixa quant al que pot suposar aquest canvi de funcionament.

Açò és per tant, idò, l'estudi aquest que, com els deia, la feina que està tramesa al Govern d'Espanya i, per tant, ara estam pendants que ells acabin certificant o valorant i fent-hi les correccions que pertocuin, perquè els toca a ells, eh?, acaba de fer l'estudi.

Aquesta és la línia de feina, aquest és el punt al qual ens trobam en aquesta moments, a dia d'avui en relació amb aquest treball.

Els deia, n'hem fet un altre que és *Les primeres prospeccions davant de la Unió Europea* i, per tant, a la vegada que hem anat treballant amb el Govern d'Espanya hem anat fent algunes consultes amb la Unió Europea i hem tingut l'oportunitat de poder reunir-nos evidentment amb ells. Ho hem fet des de la lleialtat amb el Govern d'Espanya i els ho hem explicat que fèiem la reunió, que ens reuníem amb ells i ho compartíem.

Quina és la conclusió quan ho hem palpat? La conclusió de qualque manera i de manera resumida, després de les consultes fetes, és que les autoritzacions per a la declaració d'una tarifa plana, estan regulades per normativa europea i si compleixes la normativa europea, si la compleixes, llavors els alts funcionaris fan els informes favorables que pertocuen. I açò també és una bona notícia que sapiguem exactament quines són les regles del joc. I les regles del joc i també ho compartesc amb vostès, es diu Reglament 1008/2008, els ho llegiré en castellà perquè el tenc en castellà, *sobre normas comunes para la explotación de servicios aéreos en la comunidad*. Açò està publicat en el DOUE (*Diari Oficial de la Unió Europea*), Reglament 1008/2008. Aquí hi ha una tota una sèrie d'exigències, principalment l'article 16, on l'article 16 fixa alguns dels requisits necessaris. Els ho llegesc en castellà, n'hi ha quatre d'ells bàsicament, (...) "*Los estados miembros evaluarán la necesidad y la adecuación de la obligación de servicio público, -de la tarifa plana-, prevista, teniendo en cuenta, -hem de tenir en compte-, la proporcionalidad entre la obligación*

prevista y las necesidades de desarrollo económico de la región que se trate. Hem de tenir en compte la posibilidad de recurrir a otros modos de transporte y la capacidad de estos modos de satisfacer las necesidades de transporte consideradas, en particular cuando existan servicios ferroviarios que cubran la misma ruta en un tiempo inferior a 3 horas y con frecuencias y conexiones suficientes y horarios convenientes.” Aquesta és bona de resoldre, no serà en tren que nosaltres puguem resoldre els problemes de connectivitat.

Un altre: “*las tarifas aéreas y las condiciones que pueden proponerse a los usuarios*”, hem de descriure un poc com funcionaria. I finalment la darrera: “*el efecto combinado de todas las compañías aéreas que operan o vayan a operar en la ruta*”. Per tant, açò seria més una feina que ha de fer en tot cas Madrid, Direcció General d’Aviació Civil.

Si sabem argumentar i donar una resposta encertada a açò i els perjudicis que es generen són més positius que negatius, llavors sabem on ens hem de moure, d’acord? I açò és la resposta que en certa manera els alts funcionaris de la Unió Europea, Direcció General de Competència, ens van traslladar i, per tant, anam bé.

I la tercera pota de totes, hem parlat de relació, aliança, o treball conjunt amb el Govern d’Espanya, prospeccions amb Brussel·les, i la tercera era intercanvi d’experiències amb altres regions insulars. I d’aquí hem tingut consultes i reunions a diferents bandes. Saben vostès que nosaltres formam part del Comitè de Regions, que, a la vegada hi ha una comissió específica de regions, CPRM, que és la comissió específica de regions costaneres dins Europa i que aquí dins, a més a més, hi ha una comissió específica de territoris insulars. Açò ens ha permès tenir un contacte permanent amb ells. Vam fer fins i tot aquí una trobada on van venir Còrsega, Sardenya i Balears i vam poder conèixer de primera mà les experiències seves i per tant, hem anat treballant amb ells.

En paral·lel també hem tingut contactes amb Canàries de manera freqüent i jo la setmana passada em reunia amb el conseller canari per tractar totes aquestes qüestions i per saber ells també per on anaven. Ens interessa molt saber ells com estan, a més tenint ara uns pressuposts generals de l’Estat, saben vostès que açò dels equilibris poden suposar diferències que no ens haurien de passar aquí. Per tant, vaig voler fer tota aquesta feina conjunta amb ells. Ells tenen més dubtes a la tarifa plana, són 7 illes, és una realitat diferent. Tenen, si em permeten, dues grans Mallorca, Gran Canària i Tenerife, que hi ha una connexió molt bona, però la resta d’illes, les que ells anomenen no capitalines, llavors tenen problemes similars, però són realitats molt diferents, ho veuen molt més complexa i encara tenen dubtes si han d’apostar per açò o no, els ho trasllat. Però hem volgut anar fent tota aquesta feina.

Sí que hem fet, en canvi i hem anat compartint amb ells, i acab ja la meua primera intervenció i hem coincidit molt amb la connectivitat marítima Canàries i nosaltres, amb una estratègia comuna, on aquí hem decidit treballar Govern de les Illes Canàries i Govern de les Illes Balears per tal d’assolir el 50% de descompte de resident marítim, assolir el 50% en els vehicles, que en aquests moments no s’aplica i fins fa 10 anys s’aplicava, i a un moment determinat aquesta crisi que s’ho va

carregar tot i també es va carregar açò, per tant, ho hauríem de poder recuperar. I aquí devora treballarem, i vam quedar que el conseller canari de Transports i jo mateix, de manera conjunta hem demanat una reunió amb el ministre De la Serna, açò no havia passat mai, que dos consellers de dues comunitats autònomes diferents demanessin una reunió per anar-hi junts i plantejar un mateix problema, per tant, en el de la connectivitat marítima també hi treballam. I esperam que hi pugui haver en qualsevol cas una resposta que pugui ser àgil per part del Govern d’Espanya.

Aquestes són per tant, de qualque manera les principals actuacions que al llarg d’aquest any i mig, any i busques hem anat desenvolupant com a Govern de les Illes Balears. Crec que hem fet passes significatives, passes que no s’havien donat fins ara i crec que estam en el camí que pertoca. No sabem el resultat final quin serà, però creiem que hem de continuar treballant en aquesta direcció.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller per la seva intervenció. Ara sí que passariem a la suspensió de la sessió durant 45 minuts. Per tant, els deman si suspenem o podem continuar? Podem continuar.

Doncs passam al torn d’intervenció dels grups parlamentaris perquè puguin formular les seves preguntes o observacions. Abans demanaria al conseller a veure si contestaria globalment o individualment? Globalment.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Si no tenen inconvenient, ho faré de manera global.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs passam al torn d’intervencions. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Xavier Pericay, per un temps de deu minuts.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Moltes gràcies, President. Gràcies conseller i al seu equip benvinguts també. Bé, jo li vull agrair d’entrada per descomptat el fet d’haver comparegut avui i crec que, a més, hi havia una intenció que fos la setmana passada i això no va ser possible, com a mínim em va arribar, hi va haver una... Però que hagi comparegut tan aviat, com a mínim, com li ha estat possible.

M’hauria agradat... també li diré d’entrada que aquesta compareixença, en forma de compareixença o en la forma que fos, hagués estat a iniciativa del Govern, perquè crec que tot això que ens ha explicat avui i a mi, francament, m’ha il·lustrat molt sobre moltíssimes coses, hauria estat molt bé que tots ho sabéssim, tots els grups parlamentaris, sobretot quan tenim en paral·lel una acció que és una acció conjunta. És a dir que, si efectivament estam treballant alhora, és bo que la informació fins on sigui possible, jo entenc que aquest estudi a què ha fet

referència de desembre passat no es pugui fer públic, perquè per ventura això està encara cuinant-se, per dir-ho així, amb el ministeri. Però com a mínim tot això que ens ha explicat hauria estat bé saber-ho, evidentment no tot perquè hi ha part d'això que fa uns mesos no s'hauria pogut saber, però, per exemple el mes de gener, o el mes de febrer.

És a dir, de tal manera... i li ho dic per una raó, perquè realment quan la presidenta Armengol ens va comunicar en aquell debat en la seva compareixença per retre comptes de la Conferència de Presidents, ens va comunicar, i dic comunicar, perquè crec que ningú allà dels que hi eren presents ho sabien en aquell moment, que la proposta de modificació del REB que nosaltres havíem presentat, no havia passat el tràmit del Govern, és a dir, que el Govern havia considerat que afectava el pressupost, que en aquell moment eren prorrogats, però és igual, afectava el pressupost perquè representava un cost econòmic; bé, tots ens vàrem quedar evidentment de pedra, ho dic perquè vaig parlar amb la resta de gent i crec que tots ignoràvem, com a mínim jo, el meu grup i el meu partit polític en concret i crec que altres grups també, que això passés. I evidentment és clar, el primer que vàrem pensar és bé, aquí tenim aquest front i no en tenim d'altre.

Una setmana més tard, crec que era exactament..., si el debat va ser dia 7 de març, dia 14 de març, el diputat Pere Joan Pons va fer una pregunta al ministre al Congrés dels Diputats, i és aquí on, bé..., jo no sé si el diputat Pons sobreactuava o ignorava... però el ministre li va respondre una sèrie de coses que feien referència justament a les reunions que fins aquell moment s'havien tengut, i fins i tot al fet que aquell mateix horabaixa, si no ho record malament de la intervenció, hi havia una reunió crec que entre vostè, Sr. Conseller, i ell mateix o el secretari d'Estat.

Clar, la sorpresa va ser de dir que nosaltres ens hem embarcat tots en aquesta, diguem, en aquesta travessia conjunta parlamentària en què els acords han estat unànimes, i en paral·lel hi ha hagut tota una sèrie de reunions, hi ha hagut tota una sèrie de feina que s'ha estat fent de la qual no teníem cap coneixement. Aquest va ser, li sóc ben franc, el motiu de la nostra petició de compareixença, que poguéssim explicar-nos tot això que ens deia en aquell moment o que deia en aquell moment el ministre en resposta al diputat Pons, i que com a mínim nosaltres, des de Ciutadans, desconexíem. Jo no sé si els grups que formen part del Govern o que donen suport al Govern tenien més informació que el nostre, però en tot cas aquest grup de l'oposició, o aquest partit que forma part d'un grup canviant de l'oposició, canviant quant a nombre, desconexia.

Per tant dic tot això al començament per justificar la petició de compareixença, i també per agrair-li, evidentment, tota l'explicació que ha donat ara, i per retreure-li, si m'ho permet, no haver-la donat abans, que és el que li acab d'explicar.

Vostè hi ha fet referència: el dia 6 d'abril hi ha un comunicat de la mateixa conselleria que dona compte, fins i tot amb un tall de veu de la roda de premsa que varen oferir a Madrid vostè i el secretari d'Estat, en què s'expliquen aquests acords. Parlava, si no ho record malament, aquest tall de veu d'una reunió que havia de tenir lloc la setmana següent de caire

tècnic, que m'imagín que devia tenir lloc, per acabar d'afinar tot això, i efectivament deia aquesta data de mitjan maig, per tant d'aquí a un mes, un poc..., un mes no, perdó, d'aquí a deu dies, sí, d'aquí a deu dies s'hauria de presentar aquest document a Brussel·les.

Ja ens ha explicat moltes de les coses que li volia demanar, per exemple el que fa referència al problema de la competència, que efectivament és probablement l'escull major, i així ho ha dit, com a mínim respecte de les passes que pot haver fet en relació amb els funcionaris de Brussel·les. De fet, pel que ha dit ara, entenc que hem d'estar mínimament esperançats que això surti bé. M'agradaria saber si efectivament és així, si aquesta també és la percepció, més enllà que ara tot queda en mans del ministeri i per tant del Govern de l'Estat, però si aquesta és també la percepció que té la conselleria i el Govern de les Illes Balears. Esperançat perquè, en fi, sembla que les coses s'han conduït de manera prou correcta, prou afinada, i a més amb possibilitats d'assolir l'objectiu, que és el mateix objectiu que tenim els grups parlamentaris, i d'assolir-lo també d'una manera que estigui -com s'ha de fer, m'imagín- perfectament fonamentada i perfectament basada en tot el que ens ha explicat abans.

En tot cas jo li demanaria dues coses respecte d'això: si respecte del problema que pugui plantejar-se des de la Direcció General de Competència de Brussel·les hi ha alguna alternativa pensada, és a dir, alguna possibilitat, perquè, clar, l'informe descarta l'opció d'un increment -pel que ens ha dit- d'un increment del que podria ser el descompte de resident, pels arguments que evidentment estan en la base també de la nostra proposta de reforma del REB, però si finalment hi hagués un escull que fos insalvable, i esperem que no sigui així, per part de Competència, aquesta opció és una opció plantejable?, o, dit d'una altra manera, tenim un pla B?, tenim un pla B respecte de Brussel·les?, és a dir, hi ha alguna altra cosa que puguem fer si per desgràcia Brussel·les -en aquest cas ja no serà el Govern de l'Estat sinó Brussel·les- ens diu que no?

I poca cosa més. En tot cas després si hi ha ocasió ja li demanaria alguna cosa més. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Santiago Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, Sr. Marc Pons, i el seu equip, benvinguts a aquesta comissió i moltes gràcies per les explicacions donades de les feines fetes envers la negociació amb el Govern i també amb els seus contactes que han fet a Brussel·les, que hagi vingut aquí a explicar-los a iniciativa del Grup Parlamentari Mixt-Ciudadanos, que també li hem d'agradir que hagi fet, idò, aquesta petició de compareixença.

A partir d'aquí tampoc no crec que..., i potser és que som de l'illa de Menorca, vostè i jo i altres diputats que hi ha aquí, sabem que açò és un tema històric, crec que des de l'any 2000 ja estàvem en temes de..., a Menorca varen començar a

aparèixer les primeres plataformes per un transport digne, hi va haver l'OSP, es va declarar l'OSP; després també quan hi va haver un tema de dificultat, que vam quedar sense connectivitat amb Madrid, també es va declarar una altra OSP amb Menorca, o a l'aeroport de Maó, i amb Madrid, i a partir d'aquí, bé, la reivindicació històrica és poder davallar els preus, que és cert que l'increment que hi ha hagut per una banda del descompte de resident, que ha passat d'un 15 a un 33 i a un 50, idò no s'ha repercutit d'una manera directa amb la mateixa proporcionalitat en la davallada de preus, com vostè molt bé ha dit.

A partir d'aquí, bé, vostè ha fet esment, i nosaltres, bé, torn a dir que agraïm que hagi fet les explicacions, part de la informació en aquests moments la teníem, crec que és molt encertada també la seva compareixença, de totes maneres, també sentir-lo a vostè en aquest sentit; hi ha algunes coses que potser no acabam de..., anava a dir entendre, no entendre, tampoc no vull entrar a fer polèmica perquè crec que no és el moment quan hi ha propostes d'acord i que tots cercam el mateix objectiu, però, clar, dir que desmunta els arguments del Govern d'Espanya en aquests moments en el tema de la tarifa plana, quan es fa la petició a Europa, sí i no; dic sí i no perquè com ha dit molt bé ara el Sr. Pericay, quina certesa tenim que açò pugui acabar tirant endavant? Vostè crec que també ho ha dit. És a dir, hi ha una sèrie de requisits, aquests requisits són els que, diguem, en darrera instància qui ho ha d'aprovar és Europa. Vostè ha fet, i molt bé, l'informe que ha d'acabar a més Madrid, però el que hem dit, no?, al final qui dirà o no dirà al final és Europa. Amb açò el que vull dir és que les reticències que tenia el Govern o que nosaltres també havíem manifestat, fins i tot no ara en aquesta legislatura sinó també a la passada legislatura per part del Govern balear, del Govern central, del Govern de Madrid, perquè nosaltres també havíem tractat aquest tema la legislatura passada amb el Govern central, eren els inconvenients que podia posar Europa, i concretament la Direcció General de Competències de Brussel·les.

Per tant crec que s'ha fet una passa important. Quina és?, idò empenyent tots, saber si Brussel·les, la Direcció General de Competència, amb els informes que li presentem i amb la viabilitat que pugui tenir... no viabilitat econòmica, sinó que em referesc a la importància, millor dit, com vostè bé ha expressat i segur que diu l'informe que vostè aquí ens ha fet, ens ha traçat les quatre línies bàsiques, idò bé, que Europa pugui decidir si es pot o no es pot; finalment, com vostè diu, és qui té la darrera paraula, i crec que en aquest sentit és la feina adequada i la feina que hi havia d'haver en aquests moments.

Hi pot haver un impediment per part de qui ho ha d'utilitzar en darrera instància, que és, al marge que l'Estat espanyol després hagi de fer una llei, és Europa?, sí o no? Idò açò és el primer que hem de saber, i a partir d'aquí crec que després hi ha d'haver altres alternatives per si no és possible. I s'ha parlat, com va dir també el ministre quan va venir aquí a Balears, fa ja uns mesos, crec que era el mes de gener, que si no podia ser la tarifa plana, idò, se'n aniria a un increment del tant per cent de descompte de resident. A partir d'aquí, incrementar el tant per cent del descompte de resident d'un 50 a un 75, que és el que es pot valorar, que sembla ser que, a més, Canàries crec que també és per aquí on està per aquesta labor, idò, pot ser també

una alternativa, com demanava si teníem alguna, un pla B demanava el Sr. Pericay, portaveu del Grup Mixt.

A partir d'aquí, és cert que hauríem d'intentar que, si s'arribés a aquest cas, que el Parlament el que volem i hem decidit entre tots és donar suport a la tarifa plana màxima i universal, però si fos aquest cas és que aquest increment que no passi del descompte de resident, que no passi com altres vegades que no s'ha suposat amb la mateixa proporcionalitat una baixada o un manteniment, una baixada en aquest cas i després un manteniment de cara al futur, dels preus que hi ha.

Per tant, li torn a repetir, i sense voler entrar en el debat de la importància de la tarifa plana i universal que té per a Balears, principalment també per a les illes més petites, i esperant, idò bé, que cada un tenguí les seves, com vostè havia dit aquí, els seus compromisos adquirits perquè ha dit que faria una cosa, idò faci-les en els terminis que ha marcat i a partir d'aquí les incògnites que hi pugui haver amb la Direcció General de Competències de Brussel·les idò puguin ser eliminades cap a una banda o cap a l'altra i poder prendre les decisions.

Per tant, moltes gràcies a vostè i als acompanyants que han vingut avui a aquesta comissió.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tadeo. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Sí, gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller, i benvinguts els seus acompanyants. El primer de tot, sí que crec que hem d'agrair la sol·licitud de compareixença del Grup Mixt perquè coincideix amb el Sr. Pericay que aquesta compareixença sí que hagués estat encara més aclaridora uns mesos abans per, efectivament, tenir una... poder o haver fet un seguiment del que passava, i pel que hem vist tampoc no hi havia res a amargar, per la qual cosa crec que aquest seguiment quasi en directe podria haver estat, idò, necessari atesa la unanimitat que hi ha en aquesta cambra quant a la necessitat d'aquesta tarifa plana.

Ens va preocupar el que va passar el dia 7 de març al Congrés dels Diputats amb tot l'enrenou que es va provocar també en aquest parlament quan, efectivament, a nosaltres ens varen informar del que havia succeït a la Mesa del Congrés. D'aquí que probablement amb més informació també des d'aquí, des del Govern, probablement els grups que no s'havien adonat que s'anava a tractar aquest tema idò haguessin pogut, pot ser, i ho dic també per Ciutadans, haver influït d'una manera més intensa als seus representants de la Mesa del Congrés per... idò, probablement perquè almanco des d'aquí no hi hagués una submissió, aquesta submissió tan brutal com existeix a Madrid per part del Grup Ciutadans. I atès que entenem que sí que hi ha aquesta bona voluntat de tirar endavant aquesta tarifa plana almanco si s'haguessin adonat idò probablement des d'allà pot ser haguessin estat un poc més receptius a aquesta necessitat nostra.

Ens preocupa també els motius pels quals es va rebutjar en aquell moment, que és aquesta manca de pressupost, suposadament, o aquesta modificació de pressupost que s'havia de fer, manca de doblers directament. Sí que li volíem demanar si hi ha qualche vinculació entre el pressupost d'enguany, lògicament, o l'aprovació del pressupost d'enguany i la possible voluntat per part del Govern d'Espanya també quant a negociar amb Brussel·les.

Vostè ha estat molt pedagògic, com sempre, i crec que és aclaridor i és d'agrair i ha insistit molt en aquesta necessària implicació del Govern d'Espanya davant Europa. Evidentment, nosaltres coincidim, el que no sabem és fins a quin punt aquesta voluntat de negociació, aquesta implicació és real o no i ens preocupa que finalment sigui el Govern d'Espanya que hagi d'anar a Brussel·les a defensar qualche cosa... nosaltres dubtam que per a ells realment sigui una necessitat. És a dir, tenim la sensació que el Govern d'Espanya no creu en aquesta necessitat que tenim des d'aquí malgrat la unanimitat de tots els nostres grups d'aquí. Hem d'insistir al Partit Popular i hem d'insistir a Ciutadans que a la Mesa del Congrés o als pressuposts generals siguin insistents amb els seus grups a Madrid, igual que nosaltres som molt incisius en aquest tema per involucrar tots els nostres portaveus, els nostres diputats perquè facin força allà com a representants de les nostres illes, però també que, a nivell de partit estatal es vegi aquesta necessitat, i també es pugui forçar a veure aquesta necessitat al Govern d'Espanya quan hagi d'anar a negociar amb Brussel·les.

Vostè ha explicat els requisits que es demanen des de Brussel·les, han estat molt aclaridors aquests tres fronts que hi ha oberts.

Un dubte que també tenim és quant a aquests precedents que hi ha respecte de la tarifa plana, vostè ha mencionat el cas de Sardenya, voldríem saber si a priori troben diferències significatives entre el cas de Sardenya i el que podria ser el nostre cas. També ha mencionat el cas de Canàries, que també és diferent, ho dic perquè si allà s'ha acceptat aquesta tarifa plana hauríem de veure realment si hi ha diferències importants respecte de la nostra realitat.

Ens agradaria saber també, bé, vostè ha mencionat que la Direcció General de Mobilitat a Brussel·les sembla que no hi ha problemes, ens agradaria saber si s'ha solucionat cap obstacle previ o si realment no hi ha hagut cap problema en aquesta negociació, els (...) que vostè hagi pogut amb la Direcció General de Mobilitat.

Sí que quant a la Direcció General de Competència, que és on vostè indica que hi ha el problema, ens agradaria que concretés un poc més realment on són els obstacles. Ha mencionat l'article... l'article 16, crec que ha dit, no sé si simplement és, bé, complir amb aquest article i l'informe supòs que anirà en aquesta línia per justificar la necessitat de la tarifa plana, però m'agradaria saber si hi ha més obstacles a part de resoldre aquesta qüestió legal que marca l'article 16.

Aquí també podríem coincidir amb Ciutadans, si a partir d'aquí hi hauria un pla B, no coincidim en absolut amb la idea que un increment de percentatge del descompte de resident sigui la solució perquè ja hem vist què ha passat amb els

increments de percentatge, i vostè també ho ha indicat bé, han provocat un abús de les companyies aèries per tal de millorar el seu compte de beneficis. Nosaltres incidim, lògicament, que aquesta declaració de servei públic estigui basada en una tarifa plana.

Vostè ha mencionat també, i també faig referència a aquests requisits que es demanen des de Brussel·les, que l'increment podria ser de 200.000 passatgers i que això podria tenir un impacte directe en la nostra economia d'uns 16 milions d'euros. Ens agradaria també que pogués concretar, vostè ho ha mencionat breument, però si podria detallar un poc més què suposaria l'aplicació de la tarifa plana a nivell econòmic. Podríem compartir o no els criteris de la Unió Europea perquè siguin criteris econòmics els que marquin la necessitat d'una tarifa plana, però bé, atès que és així ho haurem d'acceptar i hauríem de saber exactament en detall com es justificaria aquesta millora en la nostra economia.

També ha mencionat aquesta bona relació amb el Govern de Canàries, sobretot quant al que té a veure amb l'estratègia marítima comú. Sí que ens agradaria saber també si vostès a part d'aquesta estratègia marítima comú si han d'insistir al Govern de Canàries per fer una posició conjunta també quant a la tarifa plana. Ha mencionat també que hi havia diferències de criteri polític per la realitat territorial canària, amb aquestes dues illes majors, però sí que ens agradaria saber si a part d'això a nivell de pressuposts generals de l'Estat es podria insistir de qualche manera que des de qualche grup canari o des dels que formen part del govern canari es podria també fer front comú quant a l'aplicació d'aquesta tarifa plana per fer visible davant el Govern de l'Estat que les realitats insulars malgrat estiguin en marcs diferents, sí que tenen dificultats semblants.

Per tant, bé, ens agradaria que ens concretés un poc més aquesta estratègia conjunta que pot haver-hi amb el govern de Canàries.

I de moment això és tot. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jarabo. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Antoni Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, conseller, en primer lloc la benvinguda i moltes gràcies per les seves explicacions.

Bé, aquí tenim una sèrie d'elements per aconseguir aquest objectiu, per una banda, com vostè ha explicat, el tema de Brussel·les. Jo hi veig també el problema que comentava el Sr. Jarabo que, és clar, quan tu has d'anar a convèncer algú, en aquest cas s'ha d'anar a convèncer Brussel·les, si el que hi va no n'està convençut és complicat, és molt complicat.

Veig encertada aquesta col·laboració que hi ha hagut que... d'alguna manera la conselleria s'ha fet càrrec de fer bona part de la justificació que serà necessària.

De totes maneres, jo des del desconeixement del dret comunitari, del qual evidentment no som cap expert, però entenc que en primer lloc són els estats membres pel que veig... el reglament que ens ha citat, els que han d'avaluar aquesta necessitat i l'adequació a aquests criteris. En tot cas entenc, que són els estats membres els que veuen adequat això i en tot cas després Brussel·les tenir un paper més de control, més secundari, no que hagués d'aprovar la declaració, sinó que, en tot cas, que pogués... posar impediments a l'estat o ho pogués recórrer o pogués dir a l'Estat que això que està fent no s'adequa, però és el mateix estat el que ha de veure justificat això i el que ho ha de, com diu l'article que ha citat, avaluar la necessitat i l'adequació d'obligació de servei públic amb uns determinats criteris. En tot cas..., bé, evidentment el tema de Brussel·les és un dels temes que s'ha de superar i crec que vostè ha exposat la feina que es fa en diferents àmbits que crec que és l'adequada i és l'estratègia adequada.

I d'altra banda, tenim el tema de la modificació legislativa que es va presentar en aquest parlament i es va aprovar, que va preveia el mateix articulat, que evidentment la tarifa màxima no començaria a operar fins que no hi hagués aquesta declaració de servei públic que estigués aprovada i beneïda per Brussel·les, però és clar, el que ens preocupa és que aquesta proposició de llei aprovada per aquest parlament i que s'havia de tramitar al Congrés de Diputats no va ser tramitada per un informe sobre els efectes pressupostaris d'aquesta... i és un tema que no ha comentat i no sé si aquest tema..., supòs que ha sortit als contactes amb el ministeri, és clar, el fet de quina interpretació fa el ministeri del que pot suposar a nivell econòmic dins el pressupost general de l'Estat aquesta declaració, perquè el que hem vist és un compromís per part del ministeri amb totes aquestes actuacions que es fan coordinadament, un poc empesos pel Govern balear; però, a la vegada, veiem que qüestiona l'informe que va impedir la tramitació de la llei, qüestiona l'increment pressupostari que suposarà i veim un projecte de llei de pressuposts on les partides per a subvenció del transport aeri, al descompte de resident que se suposa que no hi ha altres partides, per tant, si s'aprova ha de sortir d'aquí, passen de 103 milions d'euros a 93.

Per tant, m'agradaria saber si s'ha parlat d'aquest tema, si... si l'opinió del ministeri va en la línia de l'informe que es va fer respecte del projecte de llei, si coincideix amb les valoracions que fa aquest govern. Ens agradaria que ens aclarís aquest tema.

I una darrera qüestió, tornant al tema de Brussel·les, hi ha diferents actors, evidentment hi ha la comunitat europea, també hi ha les companyies aèries, m'agradaria saber si consideren que aquesta tarifa màxima té, pot tenir algun enemic. Vull dir, com cau aquesta tarifa màxima a les companyies aèries, si podria tenir... per part... o dic en el sentit que al final també Brussel·les ha de donar el vistiplau, a veure si hi pot haver també grups que pressionin en un sentit contrari, en contra que es declari aquesta obligació, per exemple, si no interessàs a determinades companyies aèries. Ho desconec, però ho plantejo perquè no sé si és així, vull dir que les coses són més fàcils d'aprovar si no tenen ningú en contra, evidentment.

Res més, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Reus. Ens falta el portaveu del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, per tant, passam al Grup Parlamentari MÉS per Menorca, té la paraula el Sr. Pep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Fora de guió, l'última pregunta que li ha fet el Sr. Reus sobre qui pot estar interessat, estar en contra d'això, pensava que potser el camí més curt seria preguntar-ho a la senadora Pons Vila que és la persona que, trencant tot el consens va bombardejar la proposta, tal vegada ella tingui informació més directa de quins sectors o quins lobbys poden ser contraris a aquesta proposta.

Jo, Sr. Conseller, la veritat és que li agraeixo les seves explicacions. M'adhereixo a les preguntes que li han fet els altres portaveus per aclarir dubtes i li vull plantejar un dubte un poc més ampli que sens dubte és fruit de la meua ignorància sobre el tema, però bé, al cap i a la fi em faig ressò de dubtes que es planteja la ciutadania i que ajudarien, almenys a mi, a entendre més bé la problemàtica aquesta de la Unió Europea, la Direcció General de la Competència i l'obligació de servei públic.

Jo m'he mirat el reglament 1008/2008 i efectivament regula la... regula d'alguna manera la incidència que poden tenir els poders públics en la navegació aèria en la Unió Europea, per què?, perquè lògicament la Unió Europea parteix del principi que l'administració no té per què interferir en els serveis comercials de cap tipus i, per tant, vostè citava l'article 16, hi ha una part en la qual s'estableixen les condicions en les quals l'administració sí que podrà interferir en aquest lliure mercat de serveis aeris.

Per tant, és lògic, com que el principi general és el de no intervenir, hi ha un reglament de la Unió Europea que diu quan les administracions han de poder intervenir. Aleshores s'estableixen uns requisits sobre aquest concepte Obligació de Servei Públic, vostè els ha citat.

És clar, jo entenc i aquí és on ve, diguem, d'alguna manera els dubtes que li plantejo, entenc que no hi ha d'haver cap problema perquè la línia aèria Menorca-Mallorca i Eivissa-Mallorca entrin dins el concepte de l'obligació de servei públic perquè ja hi són, és a dir, actualment ja operen les línies aèries en règim d'obligació de servei públic, per tant, aquest concepte ja hi és. Per tant, les objeccions de la Direcció General de Competència no poden venir per l'aplicació d'aquesta figura a aquestes línies aèries.

El que passa és que nosaltres, a part de l'obligació de servei públic, superposem un altre mecanisme aliè al concepte d'obligació de servei públic, que és el del descompte de resident, que són totalment independents, però que, evidentment, se superposen en la forma en la qual els ciutadans gaudeixen d'aquesta obligació de servei públic. Però quan una persona que no té la condició de resident agafa un avió de Mallorca a Menorca, encara que no s'està beneficiant del

mecanisme del descompte de resident, igualment s'està beneficiant del mecanisme d'obligació de servei públic.

Il·l'obligació de servei públic, bàsicament en què consisteix? Que s'imposa a les companyies aèries que fan aquests trajectes a observar uns preus i unes periodicitats, aquesta és l'obligació, és a dir, el que ens permet el mecanisme d'obligació de servei públic regulat al Reglament 1008/2008 és que les empreses que volen... no que volen, que fan aquest trajecte, ho han de fer sota unes determinades condicions. Jo tot això, Sr. Conseller, ho dic amb aquesta vehemència, però ja he manifestat inicialment la meua ignorància, i per tant si em corregeix jo li ho agrairé molt, però així és com ho entenc jo.

Per tant el tema no és tant que aquestes línies entrin dintre la categoria d'obligació de servei públic o no perquè ja hi són, el tema és com les finançam, com les finançam, cosa en la qual jo no he sabut veure -i torn proclamant aquí la meua ignorància- que el reglament posi limitacions, i jo vaig amb la idea de com finançam nosaltres això. Bé, jo ho veig de la mateixa manera que quan es va llençar l'obligació de servei públic Menorca-Madrid, és a dir, al final això és una licitació pública, és a dir, l'administració al final licita un servei i demana en el mercat quina empresa pot prestar el servei de tants vols, amb tantes places i a tant preu per a l'usuari final; és a dir, jo vull... administració pública, la que sigui, que alguna companyia aèria em garanteixi tants vols, amb tantes places i amb un preu màxim per a l'usuari final, i demano al mercat qui pot prestar-me aquest servei i per quin preu m'ho farà, perquè és evident, com que nosaltres sabem que és probable que aquest servei, amb les condicions que li posem, serà deficitari per a la companyia, a la licitació demanem a les companyies aèries que expressin amb quin preu poden prestar aquest servei, i lògicament el que fariem seria triar l'oferta més avantatjosa.

Jo aquí, i aquí torno a proclamant la meua ignorància, no veig on és el problema de competència, perquè nosaltres estem licitant un servei com en podríem licitar qualsevol altre, amb diner públic, com es financen tantes coses i tanta mobilitat amb diner públic, igual que amb diner públic es fan autopistes, igual que amb diner públic es construeixen línies ferroviàries i se subvencionen companyies ferroviàries, però en aquest cas simplement el que feim és licitar un servei amb lliure concurrència, es pot presentar l'empresa que vulgui, i a més a més les empreses que són adjudicatàries d'aquest servei, res no impedeix que n'hi hagi d'altres que puguin operar igualment..., és a dir, si ho permetés la definició d'obligació de servei públic, altres que puguin operar aquest servei en condicions de lliure mercat; és a dir, encara que hi hagi una empresa que hagi aconseguit aquesta licitació i estigui fent aquest servei, res no impediria que altres empreses, si tenen un nínxol a nivell d'horaris o a nivell d'alguna altra prestació, puguin prestar aquest servei.

Per tant torno a demanar disculpes per la meua gosadia, la meua ignorància al plantejar aquests temes, però m'agradaria que m'aclarís si això no es podria reconduir -potser és el pla B que demanava el Sr. Pericay-, si no es podria reconduir aquest problema d'aquesta manera, en què jo no veig que es produeix cap problema de competència.

Gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. Abans de res volem donar la benvinguda, com és de justícia, al conseller, que ha comparegut aquí..., se li demanava per urgència i ha comparegut realment amb molta celeritat, i també al seu equip, al director general de Ports i Aeroports, i als assessors que l'acompanyen.

No només ha comparegut amb celeritat, sinó que a més ha informat amb suficiència. Crec que tenim més informació sobre allò que passa en el transport aeri d'aquestes illes després de la seva compareixença avui que el que vam treure durant tota la legislatura passada, amb mesos i mesos de compareixences a la Comissió d'estudi de la problemàtica del transport aeri a les Illes Balears. Tenim més informació, més dades, més xifres que no vam obtenir abans, i per tant només que sigui per açò ja valdria la pena aquesta compareixença. Però, és més, no em puc estar -i em diran pilota, si volen- de felicitar-lo, perquè ser del darrer d'intervenir té avantatges, té inconvenients, però també té avantatges i són sentir les intervencions dels portaveus que m'han precedit i constatar que cap d'ells no li ha fet ni una sola pregunta concreta sobre la seva actuació i del seu equip en aquest cas, ni cap retret sobre la seva actuació. Li han demanat com veu el ministeri, què pensa el ministeri, com interpreta vostè les normatives europees, com pensa que la Direcció General de la Competència a Europa actuarà, però no li han qüestionat ni li han demanat allò que ha fet vostè. Per tant he d'entendre que consideren tots els portaveus que vostè ha actuat amb diligència, amb eficiència i amb capacitat en aquesta qüestió.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

No l'he entès, Sr. Castells; si ho vol repetir estaré encantat d'escoltar-lo.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

No, no la tenim, però evidentment no és competència del Govern, i... Jo no he celebrat en cap moment cap èxit, sinó simplement que vostè no ha qüestionat la feina del conseller. Té un segon torn per qüestionar-la; vull dir que, si la vol qüestionar, la qüestiona, però de moment no ho ha fet, simplement ha fet una especulació sobre dret europeu, (...) però no ha qüestionat el conseller.

I ara continuaré amb la compareixença, si els sembla bé, perquè és un tema que no és nou. Ho deia el Sr. Tadeo, des de 2000, o abans i tot, que hi ha hagut manifestacions ciutadanes, sobretot a Menorca i en certa mesura a Eivissa, i fins i tot dia 27 de setembre de 2006 el *Diari de Menorca* treia una gran notícia que deia: "*Matas garanteix billetes a 27,5 euros si Madrid cede la gestió a Balears*". Açò era arran del debat de la comunitat d'aquell any, que el president Matas va treure aquesta bomba que donava resposta a les demandes socials que hi havia. (...) de la comunitat, no debat de l'Estat, naturalment.

A partir d'aquí ha plogut molt, hi ha hagut molt de debat, hi ha hagut molta controvèrsia, però des de pràcticament l'any 2006, 2007, hi ha unanimitat social i unanimitat política en aquestes illes. Hi ha partits que s'han sumat a aquesta unanimitat perquè són partits més nous, però els partits que tenen una certa trajectòria sempre han estat d'acord en aquesta qüestió. I, com deia el Sr. Castells, evidentment és possible, i Europa no té per què dir que no, d'entrada, per més que hi hagi algunes coses que puguin preocupar-nos, perquè evidentment hi ha prou obligacions de servei públic que funcionen; unes, amb intervenció econòmica, com és la Menorca-Madrid, (...) de competència, per tant, perquè hi ha intervenció econòmica; altres amb intervenció econòmica com les d'Itàlia amb Sardenya, (...). Per tant hi ha intervenció econòmica, hi ha hagut concurs públic, hi ha tarifes màximes establertes, entre illes de tarifa màxima, sense intervenció econòmica de l'Estat però amb tarifa màxima, i la de Menorca-Madrid té tarifa màxima i intervenció de l'Estat. És repetir, per tant el que demanam és exactament el mateix que tenim a Madrid, l'únic que és substituir el descompte de resident per un plus de subvenció, per un plus de subvenció, però no demanam res que no hagi estat ja autoritzat i que estigui en vigor i en funcionament a la ruta Menorca-Madrid, amb la qual cosa demanam un preu evidentment més baix, perquè la ruta és més curta, però també més socialment just, perquè entenem que el Menorca-Madrid és tot el que es va poder aconseguir en aquell moment, però és (...). Però en tot cas ja ho tenim; per tant Madrid, *per se*, no té per què dir que no.

El Sr. Tadeo ha obert el paraigua, i no li faig un retret personal, voldria que ho entengués així, perquè el Sr. Tadeo té l'avantatge, com jo mateix, que hem batallat ja amb el ministeri amb aquestes coses i per tant sabem com les gasta el ministeri, i per açò podem fer unes funcions de meteoròlegs més afinats possiblement que altres portaveus perquè sabem com va, i per tant ha parlat de plans B si la cosa no va, i evidentment si hem de tenir plans B, però jo crec que després de tants d'anys com ha dit que estam batallant, d'estudis, se n'han fet molts; quan el Sr. Matas el 2006 parlava d'aquests 27,5 euros responia a un estudi fet per una empresa que crec que es deia CLAP o alguna cosa així, fet a instàncies del Foment de Turisme de Mallorca, en aquell moment presidit pel Sr. Middelman, que va ser el que va posar aquesta xifra, 27,5 euros, com una xifra possible en aquell moment. D'estudis, després se n'han fet molts; el consell insular en va fer un de molt interessant essent president el Sr. Tadeo, el Govern també ha fet els seus nombres, les associacions de veïns de Menorca també van fer un estudi també de cert valor, i per tant sabem com estan les coses.

I a partir d'aquests estudis em preocupa la intervenció del Sr. De la Serna, que d'alguna manera motiva aquesta compareixença, quan demana que el Govern faci una *propuesta mejorada*. Evidentment demanen al Govern que justifiqui la necessitat, després de tants d'anys, de tants d'estudis, i després de tota la feina, i quan té les dades per fer els estudis i per justificar les coses és el mateix ministeri, perquè evidentment qui té tota la informació de preus exactament, qui té tota la informació de trànsits de primera mà és el ministeri, i ho té i ho guarda gelosament i no ho mostra a ningú, perquè tots els estudis s'han fet d'una manera gairebé intuïtiva perquè l'únic que es té és el nombre de passatgers que volen, però no quin preu, i quan sabem preus són excessivament genèrics, no amb

prou detall perquè siguin eficaços i en aquest sentit hem demanat..., aquest Parlament ho ha aprovat, que facin públiques les dades i s'ha negat el ministeri a fer públiques aquestes dades. Per tant, açò és un primer problema que tenim. I demanar el Govern que *haga propuestas mejoradas* d'una cosa que les informacions els ha de treure diguéssim amb molta dificultat, és molt complicat, sobretot quan qui hauria de fer les *propuestas mejoradas* és el ministeri.

S'ha dit aquí, i ha estat tema de debat i de polèmica, que la proposició no de llei que vam aprovar per unanimitat fa uns mesos i que hi vam tornar aprovar un lleuger matis de diferència la setmana passada, havia estat rebutjada perquè *suponia un aumento de los créditos presupuestarios*. Evidentment, jo no vull entrar més en aquesta polèmica, hem recuperat la unanimitat en aquest Parlament tots els grups polítics, per tant, tanquem aquesta polèmica de qui va ser responsable o no de què s'hagi tramitat a Madrid.

I a mi m'agradaria fixar Sr. Conseller el focus en una cosa que em preocupa molt més i que arran d'aquesta polèmica sobre els problemes si es podia aprovar la proposició no de llei o no per les Corts Generals, a causa que no hi havia pressuposts, era possible o no i si era culpa de qui, si Ciutadans i el PP havien votat o no havien votat correctament a Madrid, deixem aquest tema que crec que en aquest moment no ha de preocupar en aquesta compareixença, sinó a allò que diu el ministeri. Perquè la Direcció General de Relacions amb les Corts, en el seu ofici que remet al Parlament, li diu que són (...) pressupostàries.

Però a l'informe del gabinet del ministre, que tramet Administracions Públiques i que està adjunt a l'ofici de remissió al Congrés dels Diputats, hi ha afirmacions del ministeri altament preocupants i és el que ens hauria de preocupar. I ja no imput tant responsabilitat política, sinó... -i el Sr. Tadeo m'entendrà molt bé i vostè també conseller-, diguéssim a l'entossudiment de l'alt funcionariat del Ministeri de Foment en contra d'aquestes coses, perquè aquí s'ha parlat de què pensaven les companyies, els *lobbies* de pressió de les companyies i aquí les companyies sempre hi tenen massa a dir davant el Ministeri de Foment en aquestes coses i açò és un problema perquè evidentment cap companyia vol perdre capacitat de competència en transport.

Però a la primera pàgina, al final aquest informe que fa el ministeri, els llegiré algunes perles que diu i ho diu un informe del ministeri: "*El mercado de transporte aéreo interbaleares altamente competitivo*". Açò ho diu l'informe del ministeri, que en aquest moment s'atreveixi a dir el ministeri que és altament competitiu el transport interbaleares, quan hi ha dues companyies que surten a la mateixa hora i amb preus pràcticament calcats, i ells tenen aquesta informació, o l'haurien de tenir, és molt preocupant. Diu a més: "*dos compañías aéreas ofrecen una amplia oferta de vuelos y tarifas*"...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Borràs, vagi acabant.

EL SR BORRÀS I BARBER:

... -estic acabant- ... *“Con un cumplimiento holgado de las condiciones de la OSP. Las operaciones de esta ruta son comparables en cuanto el número (...) aplicadas (...) y volumen, dentro del mercado intercomunitario, como consecuencia perjudicial añadida el anuncio del número de operadores aéreos afectarían negativamente al empleo de la región”*.

Açò és una bomba de relloteria per als interessos de les illes i ho diu el ministeri i és d'una ignorància supina qui ho ha escrit. Duim... per açò feia aquest repàs històric des del 2000, intentant demostrar que açò no és cert, i qui viatgi i compri bitllets a les illes sap que açò no és cert des del primer dia, i que el ministeri que ara estigui amb aquesta actitud és altament preocupant, Sr. Conseller. I açò..., ja pot fer vostè *propuestas mejoradas*, que mentre no canviïn aquesta mentalitat qui s'oposarà no serà Brussel·les sinó el Ministeri de Foment per la porta de la cuina, per darrera, dient que sí el ministre, però bloquejant la negociació a altes instàncies del ministeri.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Borràs. Té la paraula el Sr. Conseller de Territori, Energia i Mobilitat, el Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. I moltes gràcies senyors portaveus per les seves intervencions, amb un to més que constructiu i amb una voluntat clara, així ho entenc jo, ho recull jo, que, per sobre de les disputes polítiques, hi ha sobretot una voluntat de poder resoldre i aclarir un problema força complicat, que du moltíssims d'anys i que malauradament, pel que estam veiem, perquè sigui possible, només serà si anam tots a la una, si entrem en una batalla de friccions i de debats polítics, de ben segur que sempre serà molt més difícil.

Aniré donant resposta a les diferents reflexions que han anant fent els diferents portaveus. Començaria per la part positiva, sí que estam esperançats, estam fent tota aquesta feina perquè açò ha d'arribar a bon port i farem tot el que sigui i estigui en la nostra mà per poder-ho fer. Fem un recorregut desconegut, estam fent un camí desconegut, és cert, i per tant, sempre amb dubtes moltes vegades, però amb la clara idea que açò si ho treballam bé, ha d'acabar donant resultats.

El Govern d'Espanya té la mateixa il·lusió que nosaltres? No, no, no sé com dir-ho, no és una cosa que ells la sentin seva, i no vull entrar en qüestió..., partidista, no; és a dir, si de ben segur un projecte de gran infraestructura ferroviària com l'AVE els il·lusiona molt més que aquest, i açò és una realitat i cada un de nosaltres pot tenir prioritats i pots entendre que a Castella, a la Meseta, a la península a vegades hi hagi determinades reflexions que els motivi més per proximitat, és igual, però l'empenyen amb més força. Aquest en canvi no, i de fet som nosaltres que empenyem, hi ha hagut moments on sembraven dubtes i els hem vists, per açò nosaltres vam dir,

nosaltres ho farem. No ha sortit en cap moment d'ells, no vos preocupeu que açò sortirà, i hem de tirar... a l'inrevés, som nosaltres que estam en certa manera empenyent i que ho fem amb la convicció claríssima.

Si Competència, o si Europa, o si Brussel·les digués que no, hi hauria un pla B? Nosaltres ho entenem així, nosaltres no ens ho jugam a cara o creu, és a dir, hem enviat aquest estudi, ens aproven o ens suspenen. Si aquest estudi resulta que no està prou bé, i així ho entenem nosaltres, llavors es demana informació complementària. Llavors, fas un acte reglat i demanes..., ara (...) una llicència, escolti, falta informació per acabar d'aportar. Aquí s'obrirà després un període, així ho entenem nosaltres, de resolució de dubtes que hi pugui haver i per tant, fent un seguiment de tot el que açò suposa. És important que hi siguem el Govern de les Illes Balears, perquè és a nosaltres que ens fa més il·lusió que ells, que al Govern d'Espanya. I per açò en certa manera li anam demanant molt la idea de poder acompanyant en tot el procés.

Però també és cert que, per part del Govern d'Espanya i aquí s'hi ha fet alguna referència, s'han obert dubtes. Hi ha una part del Partit Popular que ha fet la reflexió que el descompte de resident del 75% seria millor. La Sra. Pons Vila, senadora que representa tots els menorquins, i açò genera sempre alguns interrogants. No dic que sigui la posició majoritària del Partit Popular ni a Menorca, ni a Balears, però és cert que s'ha produït açò. Aquest tipus de coses no ajuden, jo ho dic, aquest tipus de coses no ajuden. Per tant, si de ver ho volem aconseguir, crec que és fonamental que facem i que plantegem aquesta feina tots junts.

La presidenta Armengol, jo hi era en aquesta reunió, es va reunir amb el ministre De la Serna, la segona setmana de gener, va fer visita aquí. I el ministre De la Serna va obrir aquesta porta del pla B, si no hi haurà el 75%, d'acord. Nosaltres el que volem fer sobretot són apostes..., és a dir, açò no és un cara o creu i si no ho hem perdut tot i seguirem com estam. Si es tanquen determinades portes hem de tenir l'habilitat i la intel·ligència de saber-nos adaptar a noves realitats que facin possible. Però l'empenta que feim és aquesta i entenem que és perfectament autoritzable i com que ho és, aquí és allà on ara hi dedicam tots els esforços. Si s'acabés tancant tot, que esper que no, llavors obriríem altres escenaris i jo crec que hem de tenir la capacitat de poder-ho fet, perquè no ens ho jugam tot... Ara, l'aposta jo entenc que és clara, jugam fort amb la tarifa plana, amb tota la contundència, oblidem-nos -entre cometes- de generar confusions, o de fer plantejaments que generin confusions, perquè si no la por que te fa sempre és que el Govern d'Espanya digui, escolti, mentre no s'aclareixin vostès, a mi no em facin empenyer res. I el missatge que jo transmet sempre a través d'acords unànims d'aquest Parlament, ha estat dir no, no, aquí anam tots per la tarifa plana.

El Congrés dels Diputats havia d'haver rebutjat la tramitació del Règim Especial per a Balears que va trametre el Parlament? Home! És clar, si vostès ho plantegen i diuen, es va desestimar, no?, per temes pressupostaris, a dir facem el debat dins el Congrés dels Diputats amb els calendaris pactats per tothom, home, jo crec que sí, que la tramitació hauria d'haver estat dins el Congrés dels Diputats. Nosaltres fem aquesta valoració, nosaltres creiem que dins el Congrés dels Diputats

una proposta que surt per unanimitat de totes les forces polítiques la tramitació allà dins... perquè no és que resolgués no, eh?, no és que la Mesa del Parlament votés a favor o en contra, va votar a favor de la tarifa plana, va votar a favor o en contra de tramitar-la, de tramitar-la. I aquí, evidentment, amb acords parlamentaris, i vostès saben perfectament perquè coneixen les dinàmiques parlamentàries, si hi ha voluntats i hi ha acords es poden accelerar o a un moment determinar es poden retardar. Però tenir ja allà dins el document de tramitació jo crec que això és un element que ajudava, que avalava, que podia ser objecte d'esmenes en un moment determinat si decidíem entre tots que hi hagués canvis.

Clar, què han fet ara? El que han fet ha estat tancar una porta i, per tant, en certa manera començar de nou. No és que haguem dinamitat res que no es pugui construir, no, en absolut, crec que això també ho han de saber, el que passa és que sí era un missatge que era positiu i que el Congrés dels Diputats no hagi acceptat la seva tramitació nosaltres entenem que no era... en fi, no és el més encertat.

A efectes després de la meua compareixença aquí, o no, i si ho haviem d'haver fet d'aquesta manera, evidentment separo l'acció de govern de l'acció parlamentària, som sempre molt respectuos dels dos àmbits, del legislatiu i de l'executiu, que ja els he explicat la feina que he fet. No he tengut en cap moment la intenció de fer-ho d'amagat, tant és així com que vostès han fet referència a notes de premsa i a talls de veu i... hem anat explicant les reunions més destacades, les més importants, i la idea és fer-ho d'aquesta manera. En qualsevol cas, evidentment, als qui m'ho han demanat ràpidament he comparegut aquí perquè en cap moment hi ha hagut la intenció de no explicar res.

Clar, després, home, el debat, ho hem desencallat nosaltres, no ho hem desencallat i... jo el que sí sé és que fins ara aquesta era una porta que el Govern d'Espanya es negava a obrir i estàvem bloquejats aquí, Brussel·les no ho permet i per tant això no és possible. I durant deu anys hem viscut amb aquesta idea i hem governat diferents forces polítiques, eh?, és a dir, que no, no... però hem viscut amb aquesta idea.

Bé, idò, hem fet coses per desmuntar almanco aquesta part d'aquí, no, Brussel·les sí que ho permet. Per tant, estam en un escenari diferent i estam en un escenari diferent perquè hem treballat arguments que han fet possible açò. Jo havia demanat, per allò de la feina que hem fet, hem fet... hi ha hagut quinze reunions personals, eh!, quinze reunions on o hi he estat jo o hi ha hagut part de l'equip a Madrid, quasi totes a Madrid, algunes aquí, quasi totes a Madrid, per treballar i convèncer sobre tot això. Hem fet, bé, hi ha hagut una trentena de telefonades de treball amb ells, a consultes. Hi ha hagut dues reunions per videoconferència amb el Govern d'Espanya. Hi ha hagut quaranta peticions de documentació a diferents bandes per construir aquest informe.

Per tant, açò també en el moment que estam ara és un moment diferent de fa un any perquè precisament s'han fet totes aquestes passes que ens han dut a la situació que estam nosaltres ara en aquests moments. I seguim amb aquesta idea, si no estiram nosaltres del carro açò no caminarà. Per tant, ens toca a Balears caminar del carro.

A partir d'aquí, algunes consultes més. Pressuposts generals de l'Estat, què passa amb els pressuposts generals de l'Estat? Hi ha partida per...? no hi ha partida per a açò. Els pressuposts generals de l'Estat a més baixen 10 milions d'euros, números rodons, la partida de descompte de resident. Ho hem plantejat a Madrid? Sí, açò ha estat una de les... i la resposta de Madrid és dir: amb el descompte de resident es pagarà tot, que haguem baixat la partida pressupostària no és motiu per generar cap alarma en aquest sentit", i ho puc entendre, i ho puc entendre. És més, crec que efectivament si, és a dir, si el descompte de resident quan hagi passat l'any en lloc de necessitar 700 milions d'euros, 93 milions d'euros com fan falta, 113 perquè s'ha de pagar tot el descompte de resident, es posarà la quantitat que faci falta, hi és la partida pressupostària. Per tant, jo des d'aquesta perspectiva no hem creat cap alarma perquè creiem que la quantitat és suficient, però no hi ha una resposta que suposi el fet de donar ja en aquest 2017 un plantejament per a la tarifa plana.

Hi ha canvis significatius respecte de Sardenya, que ens demanava? Respecte de Sardenya sí que hi ha uns canvis significatius, ara parl de memòria, perquè ja fa temps, un d'ells evidentment és que la nostra proposta és una proposta de connexió entre illes, la de Sardenya és una connexió amb el continent i és tarifa plana Milan i Roma des de Sardenya, a més, hi parl de memòria, només en temporada baixa. I ara Sardenya tramita, i açò va ser fruit de la reunió que vàrem tenir aquí quan ells varen venir a aquesta comunitat Còrsega i Sardenya, Sardenya en aquests moments tramita tot l'any perquè la volen tot l'any. Però en aquell moment varen començar dient que només la volien en una temporada. Hi ha diferències significatives, és cert, que no desvirtuen el fons, eh!, i que, per tant, perfectament ho justifiquen.

El tema aquest de la competència, que hem obert, i de la declaració de servei públic o no i... de qualche manera ha de... on és el debat? Intentaré resumir-ho, el debat que planteja Competència, la Direcció General de Competència; és a dir, la tarifa plana resol un problema que és la lliure competència no és capaç de resoldre? Si la lliure competència, mercat de lliure competència resol el problema, llavors aquí no hem d'utilitzar tarifa plana, et diu Brussel·les. I aquí podem posar un exemple, d'acord? La tarifa plana entre Menorca i Mallorca o Eivissa i Mallorca, amb una població de 90.000 habitants, no hi ha massa crítica suficient per fer, per durar a llarg termini cinc empreses que entre elles competeixen i baixen els preus i els rebenten per veure com ho fan. D'acord?

La tarifa plana de Son Sant Joan, Palma, amb Madrid o Barcelona, amb un aeroport que mou 26 milions de passatgers, idò, difícilment ho podrem justificar. Per açò, nosaltres hem fet una tarifa plana entre illes per resoldre problemes que, bàsicament, són problemes de menorquins i d'eivissencs, també d'alguns mallorquins que van a les illes menors, però sobretot és un problema de...

De qualche manera el que hem de justificar bé davant de la Unió Europea, i que d'açò som conscients tots, és que tenim necessitats que només ens poden resoldre o que només els pot resoldre a Mallorca, l'hospital, la Universitat, justícia, el Govern de les Illes, i que, per tant, tenim aquesta necessitat i aquesta... sí, aquesta necessitat bàsica de fer-ho, i que resulta

que la lliure competència, el mercat en si, fixa preus tan elevats en situacions tan complicades que fan que hi hagi d'haver una certa... una intervenció que ho pugui modificar tot. Açò és el que s'ha d'argumentar bé davant Brussel·les per tal de fer-ho possible.

A partir d'aquí, l'OSP que tenim ara en aquests moments i que en certa manera... l'Estat ara en aquests moments estableix una OSP amb unes condicions d'horaris, de capacitat, etc. Es presenten companyies que els pugui interessar, si aquestes companyies es presenten, açò està en obert, aquí pot participar-hi tothom, perfecte. Què succeeix si no hi ha interès per part de ningú, 30 euros? Que llavors ha d'anar a concurs i ho fas només amb una, en règim, OSP Madrid-Menorca, a l'hivern una sola companyia ho fa, ho resol. Tu poses els paràmetres de qualitat, de preu, d'horaris, de tot el que vulguis i treus. Ens anam... jo entenc que açò són coses que cada un té interioritzades, però anam cap aquí, la tarifa plana és sobre una tarifa tan ajustada tan ajustada que representa el fet de treure un concurs públic, d'empreses que es presentin, que competeixin, però després aquella companyia desenvoluparà tota una feina. Açò és cap aquí on anam.

Açò demana de l'autorització de Competència de Brussel·les que, en fi, la Unió Europea té aquest component molt lliberal de mercat lliure que li dona molt de pes a açò i, per tant, sí que està a sobre de tot aquest component d'aquí. Si ells no ho autoritzen, Madrid, el Govern d'Espanya té un problema, i és que no ho podrà fer, i és que no ho podrà fer. Per tant sí que és necessari... jo no sé si li hem de dir un informe vinculant o no, o de quina manera, però aquesta consulta d'estat membre, ho ha de fer. I l'estat membre, i el Sr. Reus ho deia, clar, l'estat membre el que fa és... aquest informe el que fa és justificar aquesta necessitat, explicar que açò és una necessitat real per rompre una situació que el lliure mercat de per si no resol bé, i que necessitam la intervenció pública per poder actuar. Està fet, estarà fet dia 15 de maig, a mitjan maig, i en aquells moments després, amb tota l'argumentació que ho avala, es remet cap a Brussel·les precisament perquè...

Quan hi hagi resposta, en aquell moment entenem que la Llei de règim especial per a Balears, o en els pressuposts generals de l'Estat o a qualche banda s'haurà de fixar aquest preu, aquest règim, i un concurs públic en el cas que no hi hagi companyies que vulguin amb aquestes condicions de lliure mercat poder actuar a aquest preu de 30 euros.

Aquesta és la situació, entenc jo, o entenem nosaltres, en què ens trobam. Aquí ara, després, obrirem un segon debat, i també ho dic ara, eh?, ho dic perquè nosaltres ja ens estam preparant per a açò, nosaltres ja ens estam preparant perquè en el moment en què es digui que sí nosaltres hem de fixar les condicions i els paràmetres de qualitat, d'horaris, de serveis d'aquesta tarifa plana de 30 euros. Per tant hi haurà feina a fer, i no tenim intenció que sigui unilateral; açò ha de sortir per acord unànime, entenc jo, o amb un ampli consens entre tots. A quina hora volem que surti el primer avió del matí?, a les 7?, però què feim?, de les 7 esperam a les 10 del matí o a les 8 n'hi hauria d'haver un altre perquè no té sentit, perquè precisament la gent el que vol és sortir...? Açò seran qüestions que ara encara no estam dins aquest debat, no hi hem entrat, però que en el moment en què Brussel·les ens digui que sí llavors aquí

començarem a caminar bàsicament en la definició de tota aquesta estructura de funcionament.

Crec que més o manco he donat resposta un poc a les qüestions que m'havien plantejat. En qualsevol cas qued a la seva disposició. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Passam al torn de contrarèplica dels grups parlamentaris. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, president. Gràcies, conseller, per les seves explicacions, que realment han anat acabant d'aclarir..., jo mateix ara li volia fer aquesta darrera pregunta, arran també de la que havia fet el diputat Castells, que és, bé, com funcionariem. És a dir, ara tenim dues companyies que estan en una situació, diguem, de lliure mercat oferint uns determinats serveis, i a partir d'ara evidentment hi haurà d'haver un concurs, perquè és l'única manera probablement d'entendre això...; i si queda desert aquest concurs?, és a dir, si no hi ha cap companyia que realment l'oferta que li puguem fer... Bé, no sé si això és una hipòtesi que s'hagi plantejat, però com és natural no és... com a mínim és una possibilitat.

I la resta de coses, bé, sobre el que deia al començament vostè de l'admissió a tràmit, jo només volia recordar que, tot i que evidentment entenc que s'hauria pogut construir aquest debat, els governs acostumen a funcionar d'aquesta manera, i quan el govern ha estat en mans socialistes i hi ha hagut demandes específiques que contravenien el pressupost la resposta ha estat exactament la mateixa. Per tant crec que és més un problema, en tot cas, de recórrer o no recórrer a determinats privilegis que tenen els governs, per cert també el Govern de les Illes Balears, també el té en relació amb els pressuposts que maneja, i per tant aquí també crec que aquest ha estat el recurs que s'ha utilitzat.

Respecte de la il·lusió de l'Estat, això també ho entenc, si no la té o no l'ha tenguuda, jo crec que no la té, encara, pel corredor mediterrani, encara manco per una qüestió purament d'impacte sobre el conjunt, per dir-ho així, sobre el conjunt del que poden ser en aquest cas els ciutadans espanyols, els habitants de l'Estat, els interessos que hi pugui haver, però evidentment tant això nostre com el corredor mediterrani són necessitats que s'han de defensar i que per tant s'hauran d'acabar d'alguna manera aprovant.

Jo crec que és bo que efectivament hi hagi algun mecanisme, no sé quin, de seguiment, d'acompanyament. No sé quin perquè és ver que ara és l'Estat, però sí que estaria bé que les comissions que s'hagin pogut crear bilaterals de feina, etc., continuïn funcionant en la mesura del possible per anar fent aquest seguiment de la gestió amb Brussel·les d'una manera eficaç i sobretot informada des del punt de vista del Govern de les Illes Balears. I ja que parlem d'informada, jo també li demanaria que d'ara endavant si hi ha novetats, si hi ha elements que no traslladen... per ventura no són objecte d'un comunicat a la premsa o d'una roda de premsa, però sí poden

ser significatiu respecte del que està evidentment passant en aquest moment en aquesta gestió, jo sí que li demanaria que comparegués, per favor, a títol, diguem, personal i demanant-ho vostè, perquè com és natural per a nosaltres l'accés a la informació és un accés molt reduït.

També en la mesura del possible aprofito també per demanar-li que aquest estudi, que m'imagín que quan arribi a Brussel·les haurà de ser un estudi privat, si ho he entès bé, aquest estudi de desembre passat, ens el faci arribar als grups parlamentaris perquè segur que conté una informació que ens serà molt útil, en fi, no només en això que estam dient sinó en molts de camps.

I res més. Moltíssimes gràcies per les seves explicacions i tant de bo aquesta pel·lícula acabi bé.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Santiago Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, la veritat és que amb el to amb què havia fet la meua primera intervenció i com l'havia acabada donava peu a jo no intervenir en una segona intervenció, però, clar, l'argument que pareix ha fet d'açò el portaveu del Partit Socialista és que no tenim cap retret de la gestió feta del Govern i que tot ho donam per bo. Tampoc no és açò, senzillament, i ho havia dit, fa 48 hores havíem tornat a aprovar una proposta i havíem anat tots d'acord, amb la qual cosa crec que el debat i parlar pròpiament de la importància de l'OSP que ha tingut, la que ha tingut, davallar els preus, i la que té, i tot el que (...) hi ha entrebancs, crec que tots ho sabem i no era per entrar en açò.

I després vostè a més hi afegeix determinats comentaris o posicionaments que hagi fet algun càrrec del Partit Popular, en aquest cas ha fer referència a la senadora, que (...), que després de tants d'anys que duim de debat un no pogué donar un posicionament, i a més quan té la responsabilitat, potser, en un moment determinat de donar-lo, ho atribueix com dient que açò és posar traves, que açò posa dificultats. Clar, és com si..., o confusions genera. Vostè diu açò, però és com si jo ara digués aquí, treure aquest tema aquí i avui, o també ha tret... jo no sé què deu haver entès de la meua intervenció, que també ha tret que fins ara tot estava aturat i a veure qui ho havia desencallat. Escolti, jo no li dic que ho havia desencallat, jo li podria dir, i no ho he fet a la meua primera intervenció, que la primera vegada que la ministra Pastor va tenir coneixement o se li va fer la petició va ser a un despatx en què vostè ha estat, que és el despatx de Presidència, en el Consell Insular de Menorca. Va ser allà quan se li va fer una primera petició. Vull dir que tot açò ve de molt enrere, i jo no li treia res de tot açò perquè no anava per aquí.

Senzillament vull que quedi clar, crec que açò sobrava, de la manera en què s'havien produït les intervencions, perquè és com si jo li digués, vostè imagini's que jo avui aquí hagués entrat a la primera intervenció i hagués dit "no, clar, és que tot el que genera confusió és que l'esquerra només borina aquest

tema quan no governa a Madrid, i quan governa a Madrid el que ha fet ha estat posar traves quan va aparèixer la primera vegada els 27 euros, el tema d'intentar una tarifa de 27,5 euros. Qui va posar traves en aquell moment?, qui presidia el Govern central en aquell moment? A partir d'aquí... Sí, sí, era el Sr. Zapatero, en el moment en què es va demanar poder gestionar els recursos des de (...). Açò és així; és que si no hagués tret açò des del principi podríem entrar... No, no, vostè pot fer el que vulgui, però la seva primera intervenció ha estat per no fer cap intervenció per part nostra en aquest sentit. La segona ja no ho ha estat. Ho dic perquè si anam a cercar qui fa, qui fa, jo no he cercat açò, i si anam a mirar qui ha fet més o qui ha fet menys, o qui fa quant o qui no fa quant, depenent, com també ha insinuat un poc el Sr. Pericay, que a Madrid hem governat tots, idò veuríem qui fa consecucions o qui fa OSP.

Li podria dir el cas de l'OSP de Madrid. Qui va ser amb les seves declaracions que va jugar a la confusió de si era bona o no l'OSP a Madrid? Havíem quedat sense vols directes entre Maó i Madrid, va aparèixer una OSP, en el moment en què va aparèixer l'OSP entre Menorca i Madrid, que no hi havia vol directa en aquell moment, i la Sra. Pastor, la ministra, s'hi va comprometre i ho va fer, va ser àmpliament criticada, ara es va renovar no fa gaire. Tots aquells que la varen criticar haguessin pogut demanar modificacions, no n'hi va haver cap de modificació demanada en aquest sentit. Igual podríem parlar de l'OSP interilles. Vull dir que el debat el podríem dur cap aquí.

Jo crec i en la meua primera intervenció no l'hem volgut dur cap aquí. Lament part, sé que ho ha fet d'una manera suau, però ha deixat dues insinuacions que crec que no treien cap en aquest moment, i esperem, com dia el Sr. Pericay també, que açò pugui ser una realitat.

Seguesc pensant i dient el mateix, crec que el tema és en aquest moment a Europa i hem d'aconseguir que Europa ho vegi bé.

També em qued amb les seves paraules, perquè comentava avui matí amb un altre diputat aquest tema, que la situació de Sardenya no és exactament igual, és clar, moltes vegades també es crea, es juga a la confusió de dir: no, no, és que ja ho tenen i és igual, és Europa i també ho tenen igual. No, difícilment trobaràs probablement dues coses exactament iguals i vostè també ho ha dit, que hi ha matisos importants diferents que a un moment determinat poden fer que a una es pugui donar una obligació de servei públic, una tarifa plana, etc., i a una altra banda no, perquè no és exactament el mateix.

Ens quedam amb la part positiva d'aquesta compareixença que crec que ha estat profitosa, al marge que hagi fet jo aquesta segona intervenció.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tadeo. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Moltes gràcies, Sr. President. M'adhereix a les felicitacions i a aquesta perspectiva sempre optimista de les compareixences dels consellers. Crec que sí, que l'hem de felicitar per aquesta feina intensa i... bé, des del suport dels grups parlamentaris, però també des de, entenc jo, des de l'interior de la conselleria perquè, a més d'aquesta numeració de telefonades, reunions, etc., sí que es veu un convenciment per aquesta aposta que hem de dir que no veiem per part del Partit Popular, ni tan sols des d'aquí i només sentint la intervenció del Sr. Tadeo.

Crec que hem de ser més contundents en aquesta defensa i no cercar ara mateix, com dia també el Sr. Conseller, discrepàncies ara entre nosaltres, sinó que en tot cas aquests retrets que ens poguéssim fer, serien més per intentar punyir un poc més els nostres grups a nivell estatal perquè puguin forçar que el Govern central tenguí la mateixa convicció per la tarifa plana que la que evidentment tindrà amb el corredor mediterrani. És evident, les diferències que hi podria haver, però sí que a nivell de beneficis per a la població, considerem que també es important que es donàs suport a aquesta proposta perquè no és nova, perquè ja és històrica i perquè entenem que ja és ben hora que es pugui aplicar.

I d'aquí que l'única pregunta que em podria faltar per fer és... -ara quan acabi de parlar... la darrera pregunta que li podria fer és de quina manera entén vostè que podríem ajudar des dels diferents grups al Govern o de quina manera podríem influir sobre el Govern central des de la nostra representació a l'Estat o des de la nostra representació al Parlament europeu perquè aquesta convicció nostra pugui ser més sentida, no?, des de la pell insensible del nostre govern estatal.

Entenem que si tots considerem que és un tema prioritari, idò tots, Sr. Pericay, Sr. Tadeo, hem d'implicar molt més els nostres partits a nivell estatal i també a nivell europeu. Per tant, de quina manera podem col·laborar en aquesta línia?

I per tant, el retret que li feia abans al Sr. Pericay des de... bé, li hem d'aconsellar que podria parlar un poc més amb el Sr. Navarro perquè també pugui influir allà, al seu grup i el retret que li feia era des d'una capacitat constructiva, és a dir, és que ens hem de convèncer molt més d'aquesta necessitat.

Li agraeix també sobretot... enumeració de diferències que hi havia respecte a Sardenya, també saber si hi ha altres illes en la nostra mateixa situació que puguin estar reclamant alguna cosa semblant en aquesta tarifa plana. Vostè ha comentat que hi havia un comitè de regions, no?, que s'havia creat una comissió específica de territoris insulars. Ens agradaria saber qui compona aquesta comissió i si aquest és un dels temes prioritaris.

I faríem una darrera reflexió sobre...bé, vostè ho ha dit, l'explicació final crec que... entenc... he entès bé, és... el que interessa a Europa és si la tarifa plana resol un problema que no es pot resoldre des de l'exercici de la lliure competència, crec que la clau va per aquí, no és evidentment el criteri polític que nosaltres aplicaríem per a aquesta situació, vostè ha fet una enumeració de necessitats bàsiques de la població que no poden estar cobertes sense aquesta tarifa plana i li agraeix

també la crítica a aquesta perspectiva política que ha fet a l'aplicació d'aquest criteri.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jarabo. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Antoni Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, president. Gràcies, conseller, per les seves explicacions. Per part nostra no ens queda gaire més a afegir, però sí dir que si a Europa hi ha, com he comprovat ara, 178 obligacions de servei públic, moltes diferents... diferents, però vull dir, si l'Estat espanyol no és capaç davant Brussel·les d'aprovar aquesta Obligació de Servei Públic ens podem retirar tots.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller, per les seves respostes, per mirar que prevalgui la concòrdia amb el principal grup de l'oposició, informaré el Sr. Tadeo, perquè ell en aquell moment no hi era, que el primer que ha citat la senadora Pons i Vila he estat jo, eh?, he estat jo i, a veure, entenc que vostè es pugui enfadar, però crec que el conseller ha estat summament prudent a dir una cosa que és evident, que és que si nosaltres tenim com a gran argument que tota la societat balear està a favor d'això, és clar, que surti una senadora i que es despengi d'això, home!, això és nefast!, Sr. Tadeo, i ja li ho dic jo amb aquestes paraules i enfadi's amb mi, però no aprofiti d'excusa aquest comentari que m'ha semblat d'una exquisidesa suprema per part del conseller per trencar la unitat en aquest tema, perquè llavors la Sra. Pons i Vila se n'haurà sortit amb el seu objectiu.

Jo, sincerament, el que considero, i crec que n'hem de parlar, perquè aquí també hem de parlar del que fan els senadors que són electes per aquesta comunitat autònoma, jo m'imagino que la senadora Pons i Vila ja sabia, no que el Congrés, Sr. Conseller, l'he de corregir, el Govern!, perquè qui va fer un informe perquè es desestimés la proposició de llei va ser el Govern, ja sabia que el Govern rebutjaria la nostra proposició de llei. I va fer una cosa que, ja que estam en tema de transport, va saltar del vaixell, com que tots vàrem caure en la trampa de pensar que això prosperaria i ella, que ja sabia que no, va saltar del vaixell i es va despenjar amb la proposta del 75% de descompte per a residents.

I faig tant d'èmfasi en això perquè si parlem del descompte del 75 com a pla B, jo expresso aquí i que... com que constarà en acta, ho dic, ara sí, amb molta vehemència, que el descompte de resident del 75% seria un cataclisme per a les

Illes Balears, un cataclisme! Perquè si el 74% de la gent que agafa el transport aeri, o sigui, que fa els vols interilles, com ens ha dit vostè a la seva primera intervenció, són residents, i les companyies aèries saben que aquests residents tenen pagat el 75% del bitllet, l'increment que sofriran aquests bitllets pot ser astronòmic, i al final resultarà que aquest descompte de resident serà, escolti, anirem amplíssims a l'avió perquè només hi anirem nosaltres, només hi anirem nosaltres i només... i ja serà, diguem, l'espiral de monocultiu turístic via majoristes de viatges i ja serà bestial, perquè només podran venir els que venguin amb majorista de viatges.

Aleshores anem molt alerta perquè, és clar, abans amb el Sr. Tadeo ho hem comentat, a la conversa que hem tingut a l'avió, no?, la gent, per a una persona se li ha adreçat, és clar, a la gent li agrada molt això que li diguin que li faran un 75% de descompte, però no pensa en les conseqüències que té això, en fa la seva anàlisi micro i no pensa en l'impacte que té la generalització d'això. Per tant, jo, des del meu grup parlamentari, censuro de forma molt contundent les declaracions de la senadora i crec que faria molt bé... i crec que alguns dels principals damnificats són vostès mateixos, Sr. Tadeo, farien molt bé d'intentar que no tengués aquestes sortides de to.

Passant al tema que jo li he plantejat i que vostè m'ha respost, jo, no sé si s'ha entès, però jo li plantejava allò perquè jo sincerament, crec que tot això d'Europa per part del Govern de l'Estat i ho diré d'una forma col·loquial, és un conte xinès, perquè insisteixo, l'OSP ja existeix. Vostè m'ha respost, estic d'acord, clar quin problema pot tenir de competència? Home, que si fem una despesa amb diner públic per finançar una empresa privada, sigui perquè evidentment està justificat des del punt de vista de les necessitats peremptòries de moviment de la població. Però vinc a deduir que m'ha donat la raó i d'alguna manera per tant, vostè també ho ha confós una mica a la seva primera intervenció, perquè una cosa és l'OSP i l'altra són els problemes que pugui tenir Competència, jo ho veig com a cosa diferent, perquè insisteixo l'OSP ja existeix. Per tant, Competència a què hi hagi aquesta OSP no hi ha posat problema. El que pot tenir problema és com es finança la realització d'aquesta OSP i com li deia, jo crec que aquí no hi ha d'haver problemes de competència, perquè suposant que es duqués a terme aquesta licitació, evidentment seria en condicions de lliure concurrència i s'hi podria presentar qualsevol empresa.

Per tant, jo per tancar la meua intervenció, veig que igual que ens han enganyat en el tema del REB, també considero que ens estan enganant en el tema d'Europa, crec que els seus esforços són molt meritoris, hem de continuar insistint, perquè evidentment hem d'acorrallar el Govern de l'Estat per deixar en evidència que el que ens està fent és fer perdre temps, donant la culpa a un altre, igual que es va donar la culpa a què els pressuposts estaven pendants d'ocupació per rebutjar una proposició no de llei. Escolti, allò era una proposició de llei, en el transcurs parlamentari es podria haver posat aquesta disposició transitòria que ara li hem afegit nosaltres, es podria haver fet en el Congrés. Per tant, la culpa? El pressupost. Ara la culpa? Europa.

Jo crec que és fonamental Sr. Conseller que clarifiquem molt conceptualment els diferents elements que es troben amb aquesta problemàtica que tenim aquí, per deixar en evidència que, com sempre, ens van marejant per no donar una resposta i perquè tenen altres prioritats i perquè com vostè ha dit molt bé, això no els il·lusiona. I no puc evitar dir per això, quan el Sr. Tadeo feia referència a quan les esquerres governen, només dir que l'actual Sr. Tadeo, i també va per a vostè, Sr. Pons, governa gràcies a aquestes esquerres.

Això és tot. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. Quan les esquerres governen, la solidaritat i el benestar avancen. El Sr. Tadeo deia que el Sr. Matas va trobar la negativa a Madrid a la proposta de tarifa plana. He llegit un titular de premsa i el tornaré llegir textual perquè és molt gràfic, diu: "*Matas garantiza billetes a 27,5 euros, si Madrid cede la gestión a Baleares*", "*si Madrid cede la gestión a Baleares*". I evidentment la competència de transport aeri per a la Constitució és de l'Estat i no pot ser cedida. I quin és el problema? Que el Sr. Matas volia tenir la caixa, la caixa de la gestió del transport aeri entre illes, i evidentment era perillós deixar-li la caixa al Sr. Matas, com s'ha demostrat després.

Però el problema era que li havien de transferir els recursos l'Estat i ell fer el concurs públic i gestionar ell. I açò era la polèmica que hi va haver, res més. Madrid no es va negar d'entrada a fer la declaració de servei públic, sinó que es va negar a transferir. I la prova d'açò és que fins i tot hi ha esborranys d'aquesta declaració, dels plecs de condicions, fets pel Ministeri de Foment i estan fets els plecs de condicions i tot, però clar, el Sr. Matas volia gestionar-ho ell. És un petit aclariment només.

I la segona, ens vam queixar de la declaració amb Madrid i ens seguim queixant i cada vegada la realitat ens hem queixat i cada vegada ha anat a pitjor, perquè primer el preu era excessiu, el Sr. Alejandro va dir i sé que va fer tot el possible perquè fos millor el preu, que era el preu que havien pogut treure, però açò no vol dir que sigui bo i per açò ens queixam. Les freqüències són insuficients en aquests moments i la temporada està equivocada, perquè acaba massa tard i açò tenia uns problemes que aquesta Setmana Santa ho hem vist, s'han disparat els preus de tots els avions extra que Air Nostrum ha posat, perquè actua en règim de monopoli. D'açò és del que ens queixam, molt ben aconseguida la declaració, però és manifestament millorable i l'hem d'intentar millorar.

La senadora Pons Vila, evidentment, té tot el dret a opinar diferent, però en tot cas si es volgués dir Sr. Castells que no s'ha baixat del vaixell, no hi ha pujat mai a aquest vaixell de la tarifa plana, no hi ha estat mai dins aquest vaixell; ella ha pensat que no era una opció bona des del primer dia i mai no hi ha estat. Per tant, jo no pens igual que ella, dissenteix d'ella,

però incoherent no se li pot dir, perquè sempre ha defensat el mateix, aquí crec que equivocadament, però sempre el mateix. I m'han preocupat més els articles que fa el Sr. Deudero, el director general de Ports i Aeroports, que té més coneixement de causa, que també critiqui la tarifa plana, aquests sí que han preocupat més.

Cataclisme si pujam el 75% a la declaració de servei públic entre illes cap, cataclisme ni un, perquè el preu màxim de la tarifa serà la mateixa i tindrem un 25% més de descompte damunt la mateixa tarifa. Per tant, no hi haurà cataclisme, simplement volarem més barat, volarem més barat...

(Se sent de fons el Sr. Castell i Baró de manera inintel·ligible)

Perdó?

EL SR. PRESIDENT:

No entreu en debat per favor...

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Entre illes, estem parlant entre illes, Sr. Castells, estem parlant entre illes. Si es puja... el pla B de la tarifa plana és el 75% entre illes, doncs tindrem el 25% de descompte més entre illes, no té per què aplicar-se a totes les rutes, perquè, així com jo som un ferm defensor de la tarifa plana entre illes, tenc els meus dubtes entre els aeroports de les illes i la península, perquè evidentment perdre la connectivitat internacional dels aeroports de Barcelona i de Madrid podria ser prou preocupant. Però una tarifa plana en règim de monopoli implicaria que només una companyia podria operar des de Madrid o des de Barcelona, i açò significaria que els *hubs* internacionals de Madrid o de Barcelona els perdríem, i açò sí que seria un cataclisme per a les illes, sobretot a Menorca, la que té menys vols directes amb Europa.

Per tant, el problema de la connectivitat amb la península és un, el problema de la connectivitat entre illes és un altre ben distint i diferent.

Res més, esper Sr. Conseller que a la fi!, després de molts d'anys de lluita, amb el seu esforç i estirant del carro, com li correspon, aconseguim d'una vegada per totes, tenir tarifa plana entre illes, que és una passa, ni l'única, ni possiblement la més important de la millora del transport aeri, però almanco si una passa. I la tarifa plana s'ha convertit en bandera de la reivindicació del transport aeri i com a bandera s'ha d'aconseguir guanyar. Però no és l'únic problema, ni el més important que tenim en transport aeri. Però tant de bo, almanco aquest el puguem resoldre ben aviat.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Borràs. Donaré la paraula cinc segons al Sr. Tadeo, si la resta de grups parlamentaris hi estan d'acord.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Sí, només per retirar el retret que li he fet al Sr. Conseller, que havia dit allò de la senadora, si bé hi ha contestació d'una cosa que havia comentat un altre diputat.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tadeo. Bé, passam al torn de contrarèplica del Sr. Conseller per concloure el debat. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies. No entraré en aquesta discussió, si els sembla bé preferesc més acabar amb un missatge de treball conjunt, em qued amb aquesta idea que crec que és el que planeja, perquè de vegades allò, eh..., però m'estim més si els sembla bé acabar d'aquesta manera.

Hi ha algunes qüestions molt concretes. Si fem un concurs i no es presenta ningú, què succeeix? El normal és que es torni treure la convocatòria amb més recursos públics, el normal seria açò. Per tant, demoraria en certa manera, però acabaria sempre amb un resultat final, entenc jo que aniria cap aquí.

Compareixeré si volen vostès quan hi hagi novetats, no tenc cap inconvenient i a la vegada també estic a disposició seva per a qualsevol qüestió que a un moment determinat puguin creure que és necessari, o tenen qualsevol dubte, amb tota la predisposició del món, a poder parlar amb vostès.

Quan tinguem l'estudi..., dues setmanes, que esperam tenir l'estudi ja conclòs, els ho trametré. En aquest hi ha informació amb dades que no són públiques, el Govern d'Espanya també ha insistit molt amb la idea aquesta d'alerta, dades d'empreses, com les amolles, però ens han demanat sempre molta confidencialitat, ho hem volgut fer així, l'hem manejat exclusivament nosaltres. Quan aquest document es trameti a Brussel·les, entenc que és una documentació que... i la voluntat és poder-ho explicar i poder-la entregar. Per tant, esper que en 15 dies, tot just ens facin arribar el document final el puguem posar a la seva... a la seva disposició i així ho farem.

Finalment, tal vegada no, com ho podem fer, com podem ajudar o de quina... crec que mantenint la unanimitat, junts, tots els que hi ha aquí, no amb procedències ideològiques molt diferents respecte d'una mateixa qüestió, crec que açò és molt important.

I una segona, els que tenim o el que estau dins partits d'àmbits estatal evidentment també fer aquesta pedagogia a nivell estatal, recordant molt la importància del que açò representa i demanant, evidentment, que cada un faci els esforços que pertorqui perquè açò pugui sortir. Si aquí nosaltres tenim la capacitat de convèncer dirigents d'àmbit estatal perquè premin, idò açò evidentment facilita. Jo en tot cas acabaria amb aquesta idea.

Estic a disposició seva. Gràcies de veritat per tot aquest debat i, evidentment, esperem que açò pugui avançar i que acabem veient finalment una aprovació en el Congrés dels Diputats, per unanimitat, un nou règim especial que contempli la tarifa plana, màxim, màxim, de 30 euros com a preu fixat.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs, donam per acabat el debat. Vull agrair la presència aquí del conseller i també de tot el seu equip. Moltes gràcies per assistir.

Donam per acabat el debat. Com que no hi ha més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies.



DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS